

Rábské noviny

čtvrtletník pro Rabí, Bojanovice a Čepice, číslo 57 6. října 2023

TÉMA VODA
s vodou, bez vody,
na vodě i v ní

obsah

- 3-5 Informace z radnice
- 6-15 TĚMA: Voda
- Pohled zastupitelstva
 - Výsledky dotazníku
 - Nejčastější otázky o vodovodu
 - Bojanovice na vodě
 - Čepický hydropliknik
- 16 Setkání rodičů a dětí v Rabí
- 17 Dokempná
- 18-19 Achylka Cup Bojanovice 2023
- 20 Vysvěcení nové kapličky v Rabí
- 21 Mečem proti osudu
- 22 FK Budětice
- 24 Odhalení pamětní desky ve Vlkonících
- 25 Dětský den v Čepicích
- 26-29 Rabí v soutěži Vesnice roku
- 30-33 Rozhovor s Václavem Hejpetrem
- 34-35 Rabí a Džbán
- 36 Sraz harmonikářů v Čepicích
- 37 Vzpomínky Josefa Tauchena
- 38 Usnesení zastupitelstva
- 39 Sponzorství RN
- 40 Kalendář událostí

editorial

Voda nás spojuje, a to nejenom ta v Otavě

Bojanovická jsem se stala před deseti lety. Nejprve jsme byli chalupáři, ale zamilovali jsme se a usadili natrvalo. A nechce se nám pryč.

Nicméně s přesídlením přišla výzva, kterou jsme neznali—pitná voda. Když jsme dům kupovali—nota bene bývalou hospodu—nenapadlo nás, že voda není samozřejmost. Studnu jsme pětkrát vyčistili, poslechli rady sousedů, že musíme jít a jít a voda se vyčistí sama. Nevyčistila.

A tak co deset dní jako žena v rozvojové zemi vezmu kárku s kanystry a jedu k milým sousedům načepovat jejich pitnou vodu z vrtu. Už nás trpělivě snáší více jak tři roky a my jsme jim za to moc vděční. Kdybychom tuto možnost neměli, už bychom tu asi bydlet nemohli.

Nejsme jediní, kdo má s vodou mimo Rabí problémy. V létě jsem obešla Bojanovické a Čepické, abychom zjistili, jak na tom jste. A je to velká bída. Polovina majitelů vodních zdrojů je přesvědčena, že jejich zdroj není dostačující—at kvalitou či kvantitou. Po vyslechnutí všech příběhů, které jste mi vyprávěli, mi došlo, že my doma máme vlastně štěstí—vody máme dost, jenom se nedá pít. Ale jsou domácnosti, kde během roku není voda ani na umytí nádobí.

Dobrou zprávou je, že dotazník ukázal, že většina obyvatel chce připojit k veřejnému vodovodu. A ještě lepší, že obec si tuto akci dala jako prioritu. V tomto čísle přinášíme základní výsledky šetření, ale kdo chce vědět více, přijměte pozvánku na zasedání zastupitelstva v Čepicích v pátek 20. 10., kde od 18:00 výsledky a plán postupu představíme.

Přála bych nám, abychom už brzy nemuseli na návštěvách od našich dětí slyšet větu: „Mami, je ta voda z kohoutku pitná?“

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka

Zvyšujeme bezpečnost silničního provozu v Čepicích

Nový ukazatel rychlosti v Čepicích ve směru od Žichovic.
Foto: mk

Nový ukazatel rychlosti v Čepicích ve směru na Žichovice.
Foto: mk

Odevzdali jsme závěrečné vyhodnocení celé akce zvyšování bezpečnosti provozu v Čepicích a tím dokončili podmínky dotace z Plzeňského kraje, která se nazývá „Bezpečný kraj“. O smyslu ukazatelů rychlosti vedou mnozí řidiči debaty u piva. Někdo v nich vidí smysl, druhý je zatracuje. Někdo by rád, aby nejenom měřily, ale i pokutovaly—ale jenom ty druhé. V Čepicích a na jiných místech jde především o prevenci. Upozornit zamyšleného řidiče—úsměvem, nebo zamračením na panelu ukazatele je spolu s vyobrazením aktuální rychlosti jejich úkolem. V globálu to funguje a jsou na to určité nějaké studie. Když pomohou v Čepicích předejít riziku srážky v úzkém profilu komunikace, tak bude splněn jejich účel. V Čepicích jsme v minulosti řešili například křižovatku u velkého mostu, snížení rychlosti a optickou brzdu na vozovce, a také svodidla u silnice

Rizikové místo při výjezdu z Čepic směrem na Rabí by mohlo vyřešit umístění dvojitě čáry, která by omezila předjíždění na hlavní silnici a předcházela případné kolizi. Foto: mk

v „Amerikách“, kde řidiči „vyhazovali“ na svah obsah kufrů. Ještě nám zbývá dořešit dvojitou plnou na silnici při výjezdu z Čepic směrem na Rabí. Je tam sice stopka, ale úsek je rizikový. Občas se totiž stává, že když vyjedete

z vedlejší směrem na Rabí a v ten okamžik proti vám začne někdo předjíždět, tak to rozhodně nechcete. My zdejší riziko místa známe, ale takový návštěvník čepického tábořiště, ten musí být překvapen.

Ocenění „My už třídít umíme“: Rabí získalo třetí místo ve své kategorii

V září Plzeňský kraj už po osmnácté vyjádřil veřejné uznání obcím, které vytrídily nejvyšší podíl svého odpadu. Obyvatele Rabí, Bojanovic a Čepic v kategorii obcí od 301 do 1000 obyvatel porazili už jenom ti z Horní Bělé a Líšťan. Za náš výkon jsme jako „bronzoví medailisté“ dostali od kraje 10.000 korun, za které bychom si mohli pořídit třeba vkusný koš na plast na rábské náměstíčko, ať do třídění zapojíme i turisty, aby nám napřesrok netáhli statistiky dolů. V Rabí sice netřídíme proto, abychom vyhráli, ale protože chceme. Ale i přesto, abychom si zvýšili šance na lepší umístění, jsme pro vás připravili takové malé opáčko toho, co v Rabí, Bojanovicích a Čepicích vlastně třídíme.

SKLO—zelené kontejnery

PLAST—žluté kontejnery

PAPÍR—modré kontejnery

TETRAPACK—žluté kontejnery společně s plastem

BIOODPAD

KOMPOST—do hnědých kontejnerů v obcích

VĚTVE—po domluvě s MÚ na Žínek

KNIHY

pěkné, hodnotné,
které mohou dále po-
sloužit—do knihov-
ničky na radnici

NEBEZPEČNÝ A NADMĚRNÝ ODPAD

sběrný dvůr v Sušici

ZBYTKOVÝ ODPAD

do vašich popelnic
od 3.10.2023 vývoz opět 1x týdně v úterý

ELEKTRO ODPAD

žárovky, baterky, malé přístroje—na radnici
větší spotřebiče po domluvě s MÚ na Žínek

KOV

drobný kovový odpad
černé popelnice v obcích

**OBLEČENÍ, BOTY,
HRAČKY, KABELKY A
BATOHY, LŮŽKOVINY**

v pěkném stavu, čisté, funkční
a pořádně zabalené do
kontejneru Diakonie u KD Rabí

POTRAVINÁŘSKÝ OLEJ

zelené popelnice v obcích

Jaká by měla být role obce, když v kohoutku přestane téct voda, nebo teče nekvalitní?

Pitná, užitková, kojenecká, balená, šedá, artézská, tvrdá, měkká, sladká, znečištěná, sycená. Není voda jako voda. A ne vždy je vody dost, nebo alespoň tak akorát. Máme tři obce a každá z nich má jiné potřeby a možnosti, jak vodu do domácností a provozoven dostat, a také jak ji odvést. Jakou úlohu by měl v zajištění dostatku kvalitní vody splnit městský úřad a jakou by měli plnit sami obyvatelé a uživatelé? Jaká rizika by měla obec při péči o vodu zvažovat? K jakému kýženému cíli by měla politika obce směřovat? Zeptali jsme se starosty města Miroslava Krauchera a zastupitelů Marie Jamrichové, Radky Janečkové a Vladimíra Brejchy.

Miroslav Kraucher

Pitná voda je základem kvalitního života. To si uvědomuje určitě každý, ale nejvíce ten, kdo ji v optimální kvalitě a množství nemá. Nejsou to jen obyvatelé venkova v subsaharské Africe, ale mohou to být i lidé z Rabí, Bojanovic a Čepic.

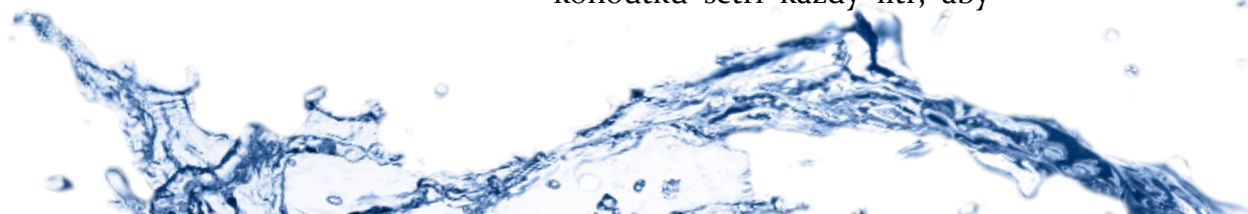
Nervozitu člověka při jejím nedostatku či špatné kvalitě prožívám, když v Rabí řešíme poruchu vodovodu. To je jen taková malá zkouška, při které víme, jaké to je být bez vody několik hodin. V Čepicích a Bojanovicích to může být v řádu několika dnů a co se kvality týče možná let. V období sucha kopaná studna často nestačí.

Po prudkých deštích se občas kontaminuje povrchovými splaveninami. Běžně je nepitná díky prosakujícím jímkám. Zohledním-li potřeby našich občanů, je tohle téma víc než citlivé a má široký obsah.

V Rabí jsme dodavatelem kvalitní a optimálně tvrdé vody z vápencového podloží, která občas někomu nechutná. Staré kovové potrubí v domě dokáže po ránu vodu obarvit a „díky“ působení chloru na organické usazeniny i pořádně znechutit. Chloramin je sice ve vodojemu aplikovaný dle aktuální spotřeby nejmodernější dávkovací technikou v nejmenším možném množství, ale i přes častou kritiku bude ve veřejném zásobování vždy. Spotřebitelé dalších dvou obcí mohou jen závidět těm našim „rábským nářkům“. V Čepicích musí vodu na vaření mnoho domácností dovážet. Některé bojanovické domácnosti při otočení kohoutku šetří každý litr, aby

nedošla úplně. Jsou to dva světy. Někdo má vodu neustále k dispozici a druhý ji občas nemá.

My zastupitelé si problémy s pitnou vodou a jejím koloběhem v obcích určitě dobře uvědomujeme. Cíle máme velké a nákladné. Krůček po krůčku děláme potřebné kroky k tomu, abychom v budoucnu zajistili pitnou vodu i v Čepicích a Bojanovicích. Rabí je také nutné zkanalizovat do ČOV s ohledem na velikost obce a služby, které jsou v provozu v letních měsících. Na konci celého příběhu o vodě je třeba vyřešit nakládání s odpadními vodami v Bojanovicích i Čepicích například podporou domácích čistíren vod. Je to běh na dlouhou trať, který, jak věřím, dokončíme prostřednictvím peněz z EU a národních programů. Bez těch by byly naše cíle jen planými úvahami nad skleničkou pitné vody.

Marie Jamrichová

Voda. Věčné téma, které se táhne jako červená nit v každém zastupitelstvu. V minulosti bylo vody dost, problémem bylo čerpání vody do vodojemu a dusičnany. Jedno čerpadlo nestačilo naplnit vodojem a při výpadku na Hradčanech byli v Rabí bez vody. V tu chvíli člověk ví, jak je voda cenná. To vše je už minulost. Proto chápu volání lidí z Čepic a Bojanovic po pitné vodě.

Město se stará o kvalitu vody, také musí za její podzemní odběr platit nemalé peníze, něco stojí i energie, opravy havárií. Takže není zadarmo. Zastupitelé dělají kroky k tomu, aby v budoucnosti mohla z kohoutku téci městská voda i v obou obcích. Uvědomujeme si však, že je třeba zohlednit finanční možnosti malé obce, kterou je Rabí. Bez podpory státu či kraje bude vybudování těžko realizovatelné. Jinými slovy- nebude to hned.

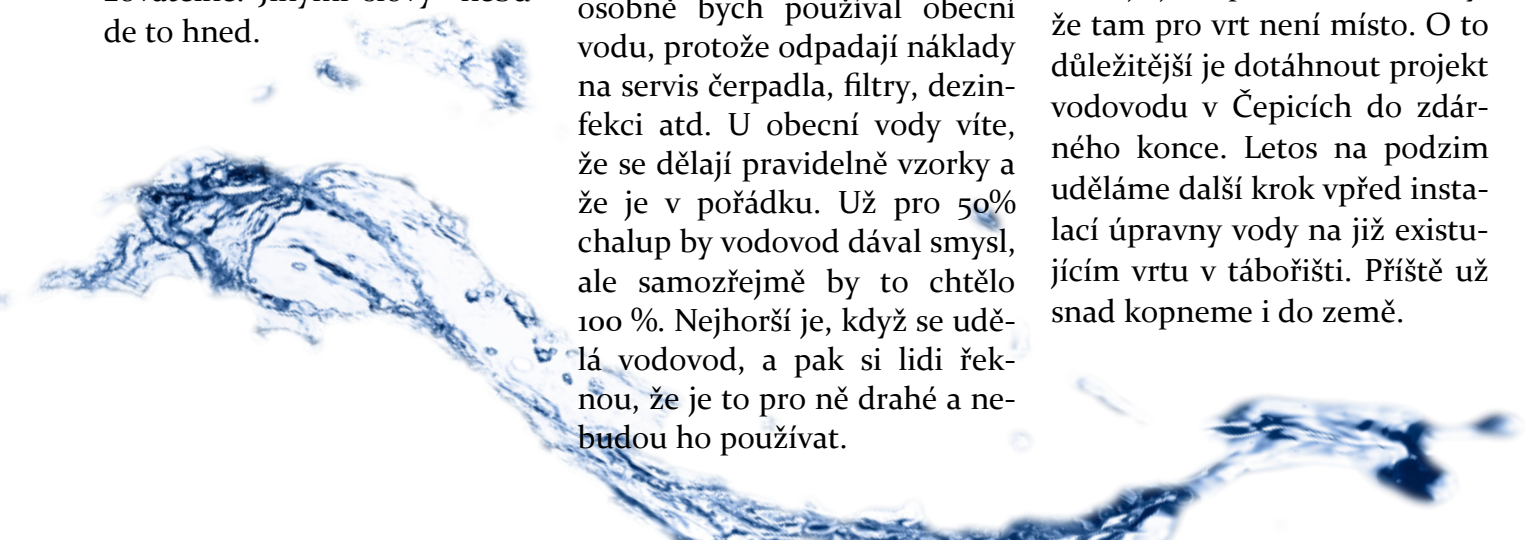
Vladimír Brejcha

Na vodu se dívám z pozice své práce. Starám se o ní v Hrádku. Hlavní úlohou obce je zajistit, aby bylo vše v pořádku. Aby byla voda bezpečná, vodovodní soustava fungovala a hlavně, aby voda tekla. To se děje i v Rabí, kde je obecní vodovod. V Rabí vnímáme vodu jako samozřejmost, ale tak to není, což ví obyvatelé Bojanovic a Čepic. Obec by se měla určitě nějakým způsobem postarat i o ně. Nějak pomoci ve stylu přistavení cisterny, závážky vody do studny apod. Sám jsem jako hasič vodu do Bojanovic několikrát vezl. Druhá věc ale je, že i majitelé se musí o své vodní zdroje starat. Ve své praxi vidím, že se spíš nestarají a že studny jsou zanedbané. Nedělají si vzorky, studny nečistí. Ideálním řešením je zavedení obecního vodovodu i do Bojanovic a Čepic. Někteří lidé už mají svůj vrt a vodovod zvažují jenom jako záložní zdroj. Já osobně bych používal obecní vodu, protože odpadají náklady na servis čerpadla, filtry, dezinfekci atd. U obecní vody víte, že se dělají pravidelně vzorky a že je v pořádku. Už pro 50% chalup by vodovod dával smysl, ale samozřejmě by to chtělo 100 %. Nejhorší je, když se udělá vodovod, a pak si lidé řeknou, že je to pro ně drahé a nebudou ho používat.

Radka Janečková

Když přestane téct voda? V Čepicích, kde žiji, to není jenom hypotetická otázka. Tady kvalitu a dostatek vody řešíme každý den. V lepším případě "jenom" její znečištění železem, manganem, vápencem, bakteriemi nebo jemnými nečistotami. V horším případě, že není vůbec. Sice máme záložní zdroj v tábořišti, kde si můžeme načepovat do kanystrů vodu ke konzumaci. Ale nežijeme v 19. století a většina spotřebičů je bez vody jenom překážející kram. Bez vody si neumyjeme nádobí, nevypereme, nevykoupe se. A na to donáška z tábořiště nestačí. Kdo mohl, už si pořídil vrt. K tomuto kroku jsem byla donucená i já. Ale jako zastupitelka si uvědomuji, že ne každý může toto řešení volit. Ať už z finančních, nebo z objektivních důvodů, protože bydlí na skále bez pramene, nebo je jeho pozemek tak malý, že tam pro vrt není místo. O to důležitější je dotáhnout projekt vodovodu v Čepicích do zdárného konce. Letos na podzim uděláme další krok vpřed instalací úpravní vody na již existujícím vrtu v tábořišti. Příště už snad kopneme i do země.

VÝSLEDKY DOTAZNÍKU:

Máme dostatek vody? Aneb jak jsme na tom s vodou v Bojanovicích a Čepicích?

Zavedení veřejného vodovodu do Bojanovic a Čepic je prioritou radnice. I když dnes voda ve studnách je, za deset let tomu tak být nemusí a my musíme být připraveni. Proto od července do září letošního roku v obou obcích probíhalo dotazníkové šetření, jehož cílem bylo zjistit, s jakými problémy se obyvatelé potýkají a zda by měli zájem o připojení k veřejnému vodovodu. Celkové výsledky budou prezentované na výjezdním zasedání zastupitelstva, které proběhne v klubovně SDH Čepice v tamním tábořišti v pátek 20. října od 18:00. Poté bude celá analýza zveřejněna na webu města.

Bojanovice

celkem odpovědělo **50** objektů

(trvale obydlené domy, prázdné doby, rekreační objekty, stavební parcely, hasičárna)

návratnost dotazníků: **96,2 %**

44 z 50 objektů má vlastní zdroj vody

34 z 44 objektů vodu netestuje vůbec nebo skoro vůbec, tj. **72,3 %**

17 z 44 objektů disponuje pouze užitkovou vodou, tj. **39 %**

8 z 44 objektů zažívá nedostatek vody pro běžný chod domácnosti, tj. **18.2 %**

84 % má zájem o veřejný vodovod

Čepice

celkem odpovědělo **44** objektů

(trvale obydlené domy, prázdné doby, rekreační objekty)

návratnost dotazníků: **72,1 %**

43 z 44 objektů má vlastní zdroj vody

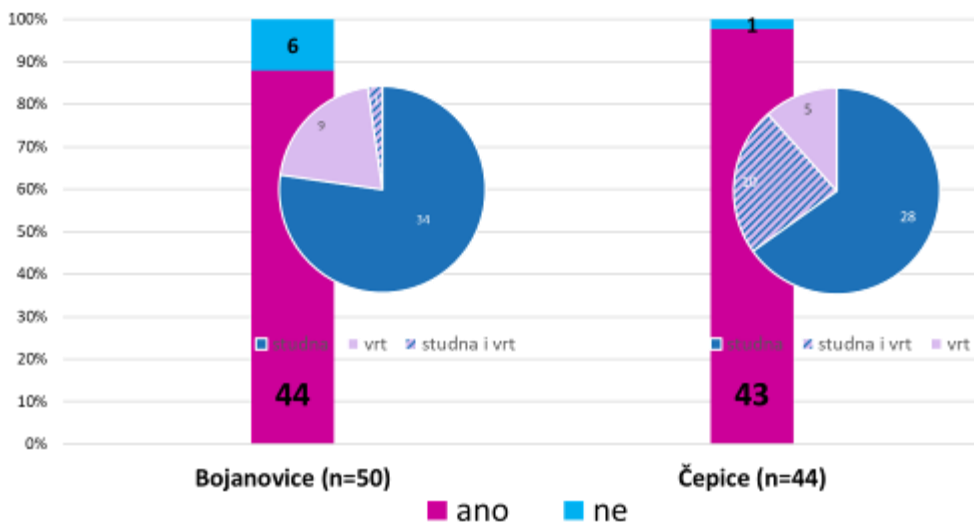
27 z 43 objektů vodu netestuje vůbec nebo skoro vůbec, tj. **62,8 %**

18 z 43 objektů disponuje pouze užitkovou vodou, tj. **41,9 %**

10 z 43 objektů zažívá nedostatek vody pro běžný chod domácnosti, tj. **23.3 %**

90,9 % má zájem o veřejný vodovod

Má nemovitost vlastní zdroj vody?

Bojanovice

8 domů zažívá nedostatek vody pro běžný chod domácnosti

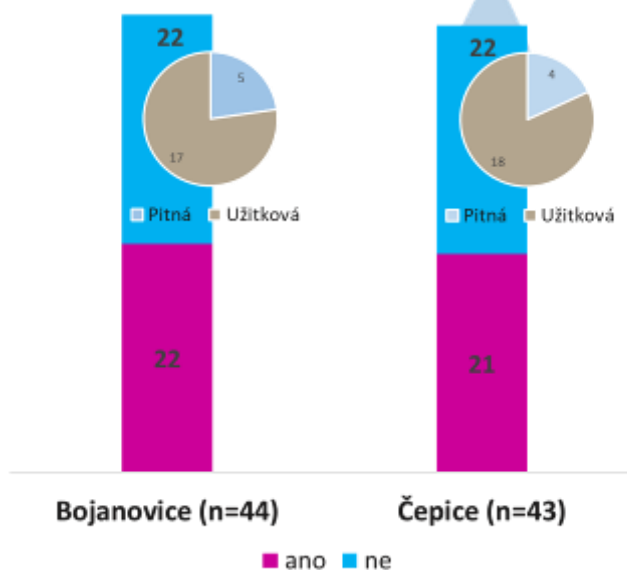
z toho 2 se s nedostatkem potýkají každoročně

Čepice

z toho 5 se potýkají s nedostatkem minimálně jednou za rok

10 domů zažívá nedostatek vody pro běžný chod domácnosti

Poskytuje zdroj dostatek kvalitní vody?

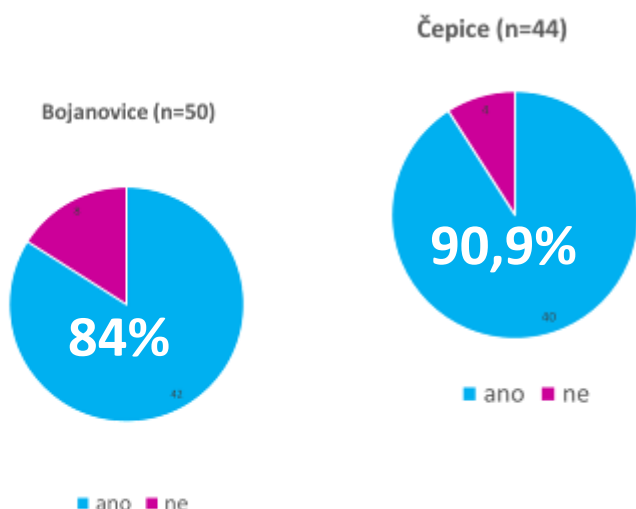
Jaká jste přijali opatření k zajištění dostatku a požadované kvality vody?

V Čepicích je vyšší proaktivita vlastníků zdrojů přijímat opatření k zajištění dostatku a požadované kvality vody.

Více kombinují opatření - zpravidla investice do vlastního zdroje v kombinaci se zajištěním vody z externího zdroje (donáška vody, nákup balené vody).

V Bojanovicích je přístup k zajištění dostatku či požadované kvality vody pasivnější a zpravidla se jedná o zajištění vody z externího zdroje (nákup balené vody, donáška, závoz vody hasičskou cisternou), nežli investice do posílení kapacit či zkvalitnění vlastního zdroje.

Máte zájem o připojení k veřejnému vodovodu?

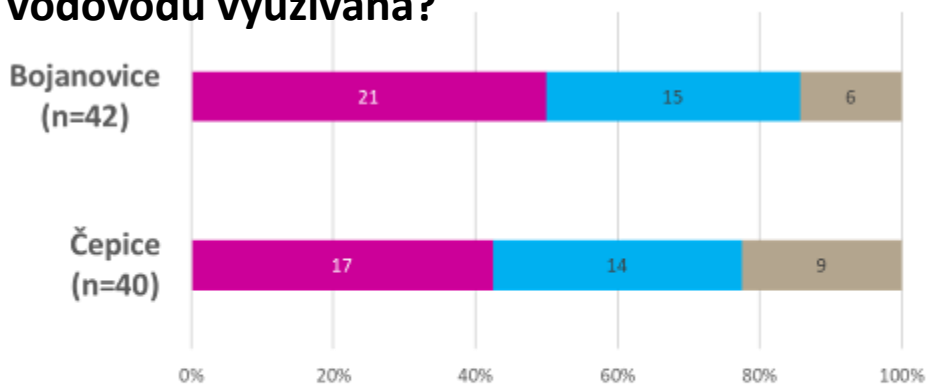
V obou obcích je zájem o veřejný vodovod většinový.

V Čepicích je zdánlivě vyšší, ale v Čepicích odpovědělo pouze 72 % nemovitostí (oproti 96 % v Bojanovicích).

Dá se tedy předpokládat, že v obou obcích by o připojení usilovaly 4/5 nemovitostí.

V Bojanovicích vyjádřili zájem i vlastníci 2 ze 4 nemovitostí za hlavní silnicí.

S jakým záměrem by byla voda z veřejného vodovodu využívána?

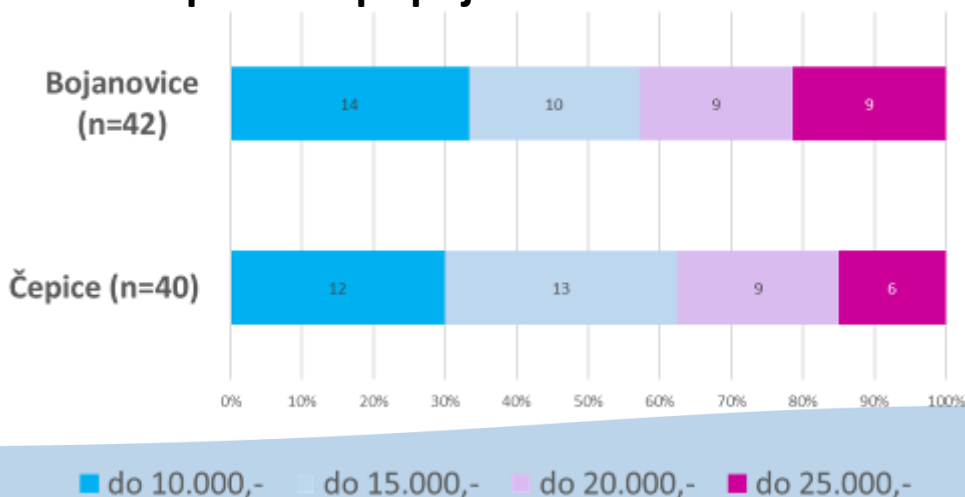

■ HLAVNÍ ZDROJ: napojení celého objektu; případně, ale ne nezbytně i zahrady

■ VEDLEJŠÍ ZDROJ: pouze jako zdroj pitné vody určené ke konzumaci, ostatní spotřeba (praní, mytí atd.) ze soukromého zdroje

■ ZÁLOŽNÍ ZDROJ: nepoužívaný, ale k dispozici v případě potřeby

Jaká je maximální částka, kterou byste byli ochotni zaplatit za připojení?

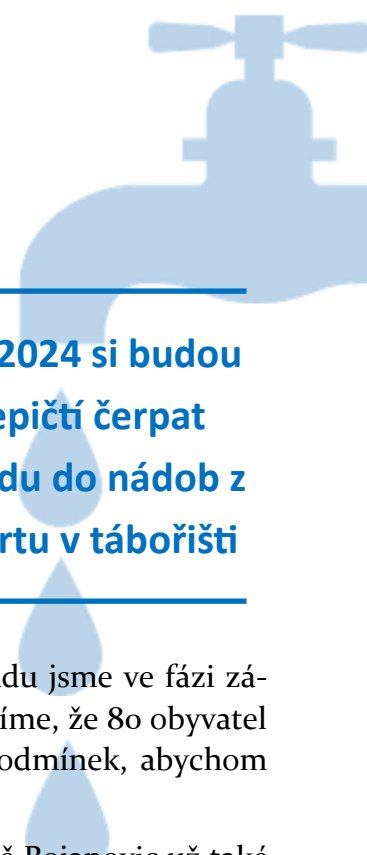
Nejčastěji kladené otázky k vodovodu v Bojanovicích a Čepicích

V jaké fázi projekty jsou?

Výstavba vodovodu v Bojanovicích a v Čepicích je součástí Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Plzeňského kraje. Zde je uvedeno, že tyto obce mají nedostatek vody a jeho řešením má být právě vodovod.

V Čepicích už máme zdroj—vrt v tábořišti, který jsme financovali dotací. K vrtu v tábořišti bude letos na podzim umístěna buňka, ve které bude čistící stanice a odběrné místo. Odtud si budou moci lidé od ledna 2024 odnášet pitnou vodu v nádobách namísto z tamní kopané studny. V budoucnu se buňka promění v tlakovou stanici, která bude tlačit vodu do řadu. Ve výstavbě vodovodního řadu jsme ve fázi záměru, ale do sedmi až osmi let chceme, aby byla voda rozvedena po obci. Nyní víme, že 80 obyvatel Čepic má zájem o připojení, můžeme tedy zahájit mapování dotací a jejich podmínek, abychom mohli přizpůsobit projekt podmínkám poskytovatelů peněz.

Zavedení vodovodu do Bojanovic bude v horizontu přibližně deseti let. V případě Bojanovic už také máme zajištěný zdroj, kterým je VRT HV₃ v Rabí. Akce rozdělena do dalších dvou kroků. Hned, jak budou vyhlášené dotace na vodovodní přivaděče, uděláme přivaděč vody na kraj obce. Jakmile bude přivaděč, bude následovat projekt na rozvod vody po obci.

od ledna 2024 si budou moci Čepičtí čerpat pitnou vodu do nádob z nového vrtu v tábořišti

Kudy bude vodovod veden?

V Čepicích bude vodovod vedený z tábořiště, kde máme nový vrt a kde bude v budoucnu tlaková stanice—tedy místo, odkud se bude tlakovat voda do vodovodního řadu.

Do Bojanovic bude veden z Rabí. Přivaděč bychom chtěli vést při komunikaci po pravé straně směrem od kostela. „Pangejty“ patří Správě údržby silnic Plzeňského kraje a pozemky soukromým vlastníkům. Věříme, že se s Plzeňským krajem a ostatními subjekty dohodneme.

Odkud se bude čerpat voda pro Bojanovice?

Z Rabí, kde jsme díky dotacím udělali další vrt a kde nyní zvětšujeme vodojem právě s ohledem na to, že bychom měli zásobovat Bojanovice pitnou vodou právě odtud.

Kolik by se muselo připojit domů, aby vodovod byl?

To vše se odvíjí od pravidel dotace, které podmiňují i maximální výši nákladů na hlavu. Ale odhadujeme, že bychom potřebovali alespoň 80 % nemovitostí—trvale obývaných a rekreačních domů. Rozpadlé a opuštěné domy nepočítáme. To znamená přibližně 80 osob v každé obci.

Z čeho se bude vodovod hradit?

Bude to kombinace dotace, finančních zdrojů obce a poplatku za připojení nemovitosti. Vlastní výstavba ale bude podmíněna dotací a ekonomikou akce, která je podmínkou dotace. To znamená, že na jednoho připojeného obyvatele nesmí maximální částka nákladů přesáhnout 80.000,- korun. Právě tento limit je velmi omezující, protože v obou obcích má zájem o připojení přibližně 80 lidí, tzn. že maximální částka by neměla být přes 6.000.000,- Kč, ale za tuto částku je vodovod od A do Z nerealizovatelný. Proto výstavbu vodovodní infrastruktury v obou obcích rozdělujeme na jednotlivé fáze.

V Čepicích jsme už zařídili zdroj—VRT HV1. Letos ho připojíme k odběrnému místu- budoucí tlakové stanici. Díky tomu, že jsou tyto dva kroky hotové, máme reálnou šanci se do horního limitu nákladů na výstavbu vodovodu dostat (na rozdíl od doby před pěti lety). Proto „ušetříme“ za zřízení zdroje a dotace bude využita už „jenom“ na rozvedení trubek po obci.

V Bojanovicích je akce rozdělena do tří kroků: zajištění zdroje (na něm se nyní pracuje—vrt a zvýšení kapacity vodojemu v Rabí), vybudování přivaděče vody na okraj obce, rozvod vody po obci.

Poplatek by se odvíjel od metrů trubek od hlavního řádu k hraně pozemku, nebo by se jednalo o paušál?

Poplatek se bude odvíjet od podmínek dotace, které určují, jakým způsobem se budou na připojení nemovitosti podílet vlastníci. Poplatek by měl být v ideálním případě paušální—tedy pro všechny stejný. Pokud bychom měli platbu od metrů, mohlo by se stát, že ti, kteří jsou příliš daleko od hlavního řádu, by se nakonec nepřipojili, což by vedlo k růstu průměrných nákladů na hlavu, a tedy k ohrožení celého záměru. Ve finále největší částku zaplatí obec, nikoliv připojené domácnosti. Domácnosti si připojením zhodnotí svou nemovitost a zlepší životní komfort.

V poplatku za připojení by bylo zahrnuto zavedení vodovodu na hranu pozemku, nebo až k domu?

Jednalo by se o zavedení vodovodu z páteřního potrubí (hlavního potrubí) na hranu veřejného prostranství. Tam by byla ideálně vodoměrná šachta a připojení z šachty do domácího vodovodu by si hradil-dělal vlastník sám. Samozřejmě by to bylo nejlépe v koordinaci s obcí, která např. při výměnách přípojek v Rabí takhle běžně postupuje.

Starosta SDH Čepice Pavel Dlouhý u nového vrtu v Čepicích, který se ještě do konce roku 2023 dočká buňky s čisticí stanicí, která bude sloužit i jako odběrné místo pro pitnou vodu. Foto: tf

Bude obec řešit i kanalizaci a společnou čističku?

V malých obcích, které mají okolo 80 obyvatel, se splašková kanalizace a čistírna odpadních vod obvykle nestaví, protože nedává ekonomicky smysl proti větším sídelním místům. V budoucnu se to ale může řešit např. podporou domácích čistíren. Nějaký vývoj v této oblasti očekáváme a nebráníme se mu.

Bude obec dodělávat jednotnou kanalizaci v Čepicích?

Zatím to neplánujeme, protože obec neprovozuje v Čepicích jednotnou kanalizaci. V Bojanovicích provozujeme jednotnou kanalizaci na dešťovou a balastní vodu, ale v Čepicích to nikdy nebylo. V Čepicích jsou jenom dílčí kanalizace, které svádí dešťovou vodu. *//Jednotná kanalizace odvádí srážkové a přečištěné vody ze septiků a domácích čistíren. Na jejím vyústění se dělají pravidelné kontroly vypouštěných látek/*

Bude v obci i hydrant? Přístup k požární vodě?

Hydranty v obci budou, ale ne pro účely hašení, nýbrž z důvodu odkalování vodovodu. V takto malých obcích hasiči hydranty použít většinou nemohou, protože by doslova vycucali vodojem nebo vrt. Při hašení se využívají v dopravě vody většinou jiné postupy .

Jak obec zajistí, aby septiky a dešťová kanalizace neznečišťovaly studny?

To je zajímavá otázka, která nás přivádí zpět na začátek, proč mají lidé špatnou vodu ve studních. Často je to tím, že mají studny a septiky v těsné blízkosti a dochází k průsaku. Otázku můžeme tedy otočit. Jak vlastník studny zajistí, aby si on sám neznečišťoval svým septikem svou studnu? Řešení, které navrhuje radnice, je veřejný vodovod, který zajistí pitnou vodu. Jak majitelé vyřeší nakládání se svými odpadními vodami, to zůstane zatím v jejich režii, ale všichni budeme vědět, že septiky nebudou znečišťovat pitnou vodu, protože to bude z vodovodu.

-tf, mk-

Pozvánka na výjezdní zasedání zastupitelstva města Rabí v Čepicích

klubovna SDH Čepice v čepickém tábořišti

pátek 20. října 2023 od 17:00

Program:

17:00—18:00	projednávání běžné agendy zastupitelstva
18:00—18:20	představení Analýzy potřeb dostatku a kvality vody v obcích Bojanovice a Čepice
18:20—19:00	prostor pro dotazy hostů

Bojanovice na vodě: Z kánoí rovnou na zbrusu nové dětské hřiště

V lednu si na hasičské schůzi bojanovičtí dobrovolní hasiči předsevzali, že letos už určitě zorganizují společné splouvání Otavy. A povedlo se. V sobotu 19. srpna v Sušici do kánoí a raftů nastoupilo dvacet osm dobrodruhů, z toho deset dětí a dva senioři. K nim se připojil dvoučlenný cyklodoprovod.

Sušice – kemp v Dobršíně – občerstvení čepického minipivovaru – bufet u přepadu před Žichovicemi – občerstvení pod rábským jezem – bojanovická louka. Itinerář výpravy byl bezesporu nabitý a jisté je, že pitný režim byl dodržován důsledně. A jediné dobře, protože počasí opravdu přálo.

Expedice sborově vyplula po deváté hodině ranní, do Bojanovic se ale trousila loď za lodí pomalu dvě hodiny podle toho, jak kdo bral doplňování tekutin vážně. Zakotvením společná sobota však neskončila.

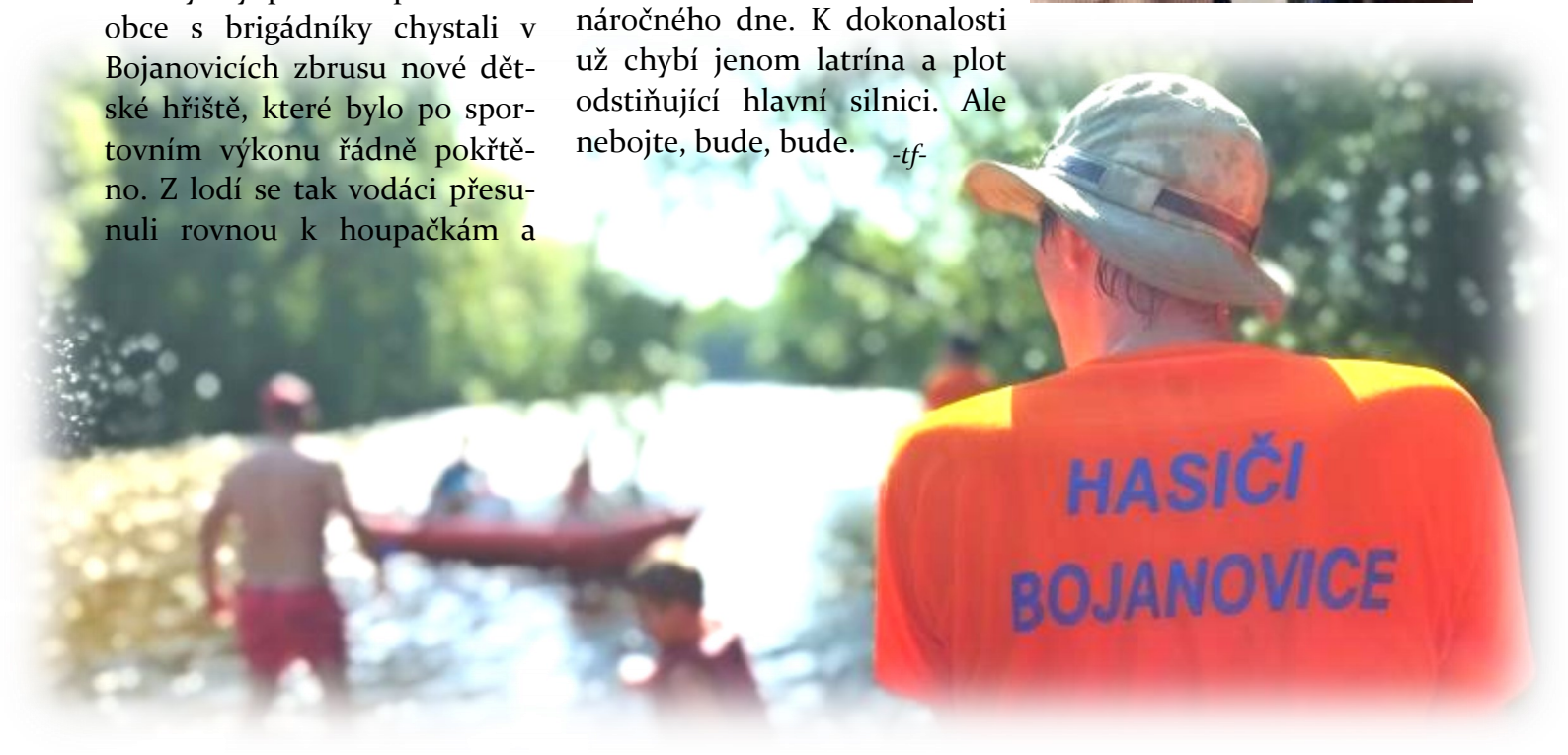
Dva týdny předtím pracovníci obce s brigádníky chystali v Bojanovicích zbrusu nové dětské hřiště, které bylo po sportovním výkonu řádně pokřtěno. Z lodí se tak vodáči přesunuli rovnou k houpačkám a

prolejšačkám. A také k selátku na grilu, které celý den chystal místní grilmaster Vilém Ruta.

Děti se vrhly na opičí dráhy a velkorysou kopu písku. Testem procházelo nejenom hřiště, ale celkově prostor u božích muk jako nové místo pro společné venkovní akce, které se zpravidla konají na návsi nebo u hasičárny. Osvědčilo se. Nejenom díky zázemí v podobě zahradního domku, nebo posezení s přístřeškem. Ale opravdovým trhákem se ukázala houpačka tzv. hnízdo, na které si během pozdního odpoledne a večera pospal ne jeden účastník náročného dne. K dokonalosti už chybí jenom latrína a plot odstiňující hlavní silnici. Ale nebojte, bude, bude. -tf-

Foto: Tereza a Anna Freidingerová

Další čepický hydropiknik

V srpnu Čepičtí obnovili tradici hodování přímo v Otavě – Čepický hydropiknik. Na grilování s vodou po kolena letos dorazilo šestnáct lidí.

Hydropiknik byla vždycky taková specialitka našich akcí. Scházeli jsme se na ní pokaždé strašně rádi. A jako každou akci, i tuto přerušil covid, a my jsme ji pak nemohli a nemohli opět obnovit. Vždycky jsme si říkali: „Měli bychom...“ a tím to skončilo.

I letos v těch vedrech ze začátku prázdnin tato slova padla a víc nic. Až jednou, v druhé půlce srpna v neděli večer, když hlásili posledních pár tropických dní, jsme si řekli „teď nebo nikdy“. Tak jsme to naplánovali hned na druhý den 21. srpna, aby si to nikdo nestihl rozmyslet.

Esemeskou jsme obeslali snad všechny, kdo by mohli přijít, a začali jsme připravovat. Místo jsme z technických důvodů zvolili malinko výše proti proudu a další změnou bylo posezení. Abychom zabránili nošení

plastových židlí a laviček do vodního toku, udělali jsme sezení přímo z kamení uprostřed řeky. Stůl a gril se mám přírodním materiálem nahradit nepodařilo a tak jsme je tam prostě donesli. A doufali, že se někdo dostaví.

A naštěstí dostavil. Sešlo se nás asi šestnáct. Grilovalo se výborné masíčko, které připravili Ivča s Petrem – „naši Pražáci“. Popíjelo se to, na co kdo měl chuť, zkrátka jsme si užili prima odpoledne.

Trochu jsme se báli, že se tahle rychloakce nesetká s úspěchem. To se naštěstí nestalo. Je vidět, že u nás stále o akce stojíme a umíme si je patřičně vychutnat. Jako to masíčko.

-hs-

Grilovalo se a stolovalo rovnou v řece.
Foto: hs

Akce pro děti z Rabí, Bojanovic a Čepic připravujeme spolu

Místní děti a rodiče chystají ruku v ruce sportovní akce, výlety a tvořivé dílničky, které vymysleli na zářijovém setkání v Rabí. Do Vánoc uspořádají tři události, po Novém roce plánují dětskou školičku lyžování, workshop slackline a aktivity na všestranný tělovýchovný rozvoj. Nové aktivity pro děti budou respektovat tradiční akce místních spolků, na některé z nich chceme přirozeně navázat.

Setkání aktivních dětí a rodičů z Rabí, Bojanovic a Čepic vyvolaly po domluvě s rábskou radnicí a spolkem ROSa Anna Svobodová, Jana Hozmanová a Tereza Freidingerová z iniciativy Spolu v Pošumaví.

Tato iniciativa se snaží podporovat obyvatele z Pošumaví, aby spolu sdíleli a řešili spolu svá každodenní témata, radosti i starosti, zájmy a zvelebování společného prostoru. V Rabí se koncem září poprvé sešlo 12 dětí a 11 dospěláků. Dohodli se, že do konce roku 2023 uspořádají desetikilometrový naučný pěší výlet do okolní krajiny (29.

10.), výtvarnou dílničku ve spolkovém domě Rabí před tradičním svatomartinským průvodem (11. 11.) a vánoční sportovně laděnou akci s diskotékou v KD Rabí (16. 12.).

Děti s rodiči k těmto závěrům dospěly po hodinové diskuzi, v níž společně sdíleli vše, co by chtěli společně zažívat a na čem by se chtěli sami podílet. Kromě těchto aktivit jmenovali například bojovky a poznávačky v přírodě, lodní sporty, střelecké aktivity, podporování vztahu ke knihám a akce

v knihovně, výlety do vzdálenějších míst ČR nebo obnovení akcí na „hlinovatkách“.

Některé z těchto akcí chtějí organizovat až v příštím roce, nyní si musí děti i rodiče vzájemnou spolupráci osahat a vyzkoušet. Do diskuze v rámci pracovních skupin, které budou organizovat akce ještě letos, se mohou přidat všichni další obyvatelé se zájmem o téma. Schůzka k naplánování a upřesnění říjnového pěšího výletu se uskutečnila 2. 10. Půjdeme na výlet ve stylu putování za pokladem, přes kapli Všech svatých k Vintířově studánce na Džbán. Čekají nás dobrodružné kešky a buřty. Sraz 29.10. v 9:00 na rábském náměstíčku. Těšíme se!

Schůzka k dořešení průběhu kreativní dílničky před svatomartinským průvodem proběhne 9. 10. v 13:30. A nakonec schůzka, při které budeme řešit organizaci vánoční sportovní diskotéky, se uskuteční 16. 10. v 17:00. Všechny schůzky, kde domlouváme průběh akcí, probíhají ve spolkovém domě v Rabí. Jste srdečně zváni!

Anna Svobodová, Rabí

Dokempná

Dožínky, dočesná, dokopná, doplavná, dokempná,... přemýšlím, kolik ještě těchto "do-akcí" jsou lidi schopni vymyslet jen proto, aby se mohli sejít, popovídat si, pojíst a něco málo či více popít. Rozhodně to nemyslím špatně. Je super se sejít a v dnešní uspěchané době si najít čas posedět s lidmi, které kolikrát sotva potkáme, přestože bydlí vedle nás. A kolik se toho přitom sní a vypije, je přece úplně jedno.

My v Čepicích již léta pořádáme z výše uvedených akcí tu poslední, dokempnou. Sezóna v kempu se opět obešla bez větších zádrhelů, správce Janina a Kuba se snažili jak mohli, tak není důvod to neoslavovat. Objednali jsme zase občerstvení (letos grilovaná ku-

řátka a kolínka od pana Kouby), nakoupili nějaké tekutiny a akci naplánovali na 23. září. Živou kapelu se nám sehnat letos nepovedlo, ale to není nic, s čím by si reproduktor s playlistem v notebooku neporadil.

A tak jsme se sešli, popovídali, pojedli, popili a i ten reproduktor bohatě stačil. Zkrátka opět pěkný večer. Takže kemp máme zavřený, dokempná skončila a co teď v zimě? Navrhuji někam na dovolenou. Třeba do Dominikány nebo aspoň do Domažlic. A nebo zůstat doma, naplánovat si akci třeba s názvem **doležná** nebo **dospavná** a poctivě se jí věnovat každou volnou chvíli

-hs-

KOUPELNY OBKLADY DLAŽBY

Šperlová

PRODEJ

- kompletní vybavení koupelen a WC (vany, sprch. kouty, umyvadla, WC, nábytek, vodovodní baterie, doplňky,...)
- obklady a dlažby pro koupelny, kuchyně, chodby, terasy, sklepy...
- lepidla, spárovací hmoty, hydroizolace, silikon, ukonč. lišty

GRAFICKÉ NÁVRHY + PORADENSTVÍ

REALIZACE

- rekonstrukce koupelen, bytových jader, interiérů „na klíč“
- zednické, obkladačské, instalatérské, elektrikařské, malířské práce

Po - Pá 8 - 16h
So 9 - 12h

Nádražní 1319, SUŠICE - areál kasáren
 koupelny@probytcentrum.cz
 607 601 404 / 607 673 081

STAVBY ŠPERL

ZEMNÍ PRÁCE

VÝKOPOVÉ PRÁCE

TERÉNNÍ ÚPRAVY

ÚPRAVY ZAHRAD

PŘEPRAVA MATERIÁLŮ

tel.: 730 193 346
stavbysperl@seznam.cz

Achylka Cup 2023: Těsná prohra domácích, pohár braly Čímice

V sobotu 9. září bojanovičtí hasiči už po šestnácté naplnili na své návsi nohejbalovou síť. O pohár Achylka Cup 2023 usilovaly čtyři týmy—dva z Bojanovic a po jednom z Čimic a Rabí. Po osmihodinovém klání těsně zvítězil tým čimických před domácím mužstvem „Na šrot“.

„Někdy před sedmnácti lety si tady na návsi kluci nakreslili na zem hřiště a chtěli si zahrát nohejbal. A Vildovi Rutů se přetrhla achilovka,“ popisuje současný pořadatel Martin Jůn počátky Achylka Cupu. „Na základě toho pak udělali turnaj. Letos je to už šestnáctý ročník.“ Pod Martinovou taktovou se tradice udržuje posledních devět let. A nepřetála ji ani doba covidová.

V loňském roce se zaregistrovaly pouhé dva týmy. Letos čtyři. Na první pohled málo, ale i tak souboj trval od devíti od rána do pěti odpoledne. Diváci se dočkali i derby týmů rábských hasičů a bojanovické

reprezentace, která byla dokonce zdvojená.

V závěru si pohár pro vítěze neodnesl ani jeden z těchto manšaftů, putoval za řeku do Čimic. Druzí skončili bojanovičtí „Na šrot“ (Dušan, Fanda, Radek), třetí tým „Bojanovice“ (Marek, Martin, Petr). Čtvrté místo připadlo rábským „Nevím“ (Adam, Honza, Michal), ale s optimismem jim vlastním—slovy zadáka Michala—„na čas jsme byli bezkonkurenčně nejlepší“.

Těsné finále

Turnaj se hrál dvoukolově s vyřazovacím finále o třetí a o

první místo. Zatímco dopoledne bylo hřiště ve stínu, po obědové pauze teplota atakovala tropické teploty a každé vypité pivo bylo znát.

Závěrečný mač o celkové prvenství se natáhl na tři sety s nejtěsnějším možným skóre. Navíc slunce hráčům přetahujícím se o každý míč pod odpoledním úhlem vypalovalo sítnice.

„Jako bylo to náročný. Do finále jsme se prokousávali,“ zhodnotil konečný souboj člen vítězného týmu Vašek, podle kterého výzvou byl jak protivník, tak i jejich vlastní hra. „Soupeř kousal, hodně kousal, ale chyby byly hlavně na síti.“

Podle Vaška za to mohlo občerstvování. „Náš síťář nepodal výkon, který jsme od něj očekávali. Většinou to dává na jedničku, dneska byl bohužel po pár pivech indisponován.“ Ale díky týmovému duchu zápas udrželi: „Jeli jsme hlavně ze zálohy a týmově jsme to dotáhli,“ uzavírá.

Síťář Pepa oponoval. Nakonec naštěstí i přes pohružku koncem přátelství oslavili všichni tři vítězství s úsměvem.

Čímický tým ve složení Vašek, Pepa a Petr spolu hraje nohejbal dvakrát týdně. Prvenství na bojanovickém asfaltu získali už potřetí a ani na chvíli sebevědomě nepřipouštěli, že by to letos nemuselo vyjít. Loni se nezúčastnili, „aby také vyhrál někdo jiný,“ vysvětlil Petr.

Příští rok určitě plánují nastoupit k obhajobě titulu a rádi by uvítali, kdyby se konkurence zvýšila. „Mohly by se přihlásit například Mokrosuky nebo někdo z okolí Sušice,“ vyzval Vašek potenciální soupeře k účasti.

Zvednou Mokrosuky hrozenou rukavici? Postaví si lajnu i tým žen? A sestaví svou reprezentaci i Čepičtí? Uvidí se napřesrok.

-tf-

Souboj na síti Františka z „Na šrot“ (vlevo) a Marka z „Bojanovice“ (vpravo). Foto: tf

Síťář Dušan (vlevo) a Honza z rábských „Nevím“. Foto: tf

Přespolní Petr hrající za tým „Bojanovice“ Foto: tf

Rábský Michal, který nastoupil v týmu „Nevím“. Foto: tf

◀ Vítězný tým „Čimice“. Zleva Petr, Vašek s Honzíkem a Pepa. Foto: tf

Vysvěcení nové kapličky k výročí nedožitých sto let rábského rodáka Josefa Fuchse

V sobotu 9. září 2023 byla v Rabí na zadní cestě od kostela k bývalému JZD vysvěcena patronovi včelařů sv. Ambrožovi nová kaplička. Ta byla vystavena k připomínce nedožitých sta let místního rodáka a vášnivého včelaře Josefa Fuchse.

V úterý 12. září 2023 by se dožil sta let nejznámější rábský včelař pan Josef Fuchs. Laskavý a milý člověk ochotný vždy pomoci radou i činem nejen začínajícím včelařům. Vždyť včelařem byl od svých dvanácti let a tato záliba se mu stala celoživotním koníčkem. Stal se uznávaným odborníkem. Vedl dvacet sedm let v rábské škole včelařský kroužek, čtyřicet osm let byl jednatelem včelařské organizace, a když se založil spolek

ROSa v roce 2010, stal se jejím členem ve věku 87 let. Měl v sobě mladého ducha a pozitivní energii a zajímal ho život. Když slavil devadesáté narozeniny, sjížděli se za ním do Rabí jeho kamarádi, kterých bylo nepočítaně. Jako by měl v osudu napsáno se se všemi rozloučit, aby 4. listopadu téhož roku mohl odejít na věčnost.

Dcera pana Fuchse, Hanka Malá, postavila s manželem na je-

jich zahradě rodinný domek a v loňském roce k němu přibyla malá kaplička u cesty. Jako vzpomínka na rodiče a k nedožitým stým narozeninám tatínka. Kaplička byla zasvěcena svatému Ambrožovi, patronu včelařů, v sobotu 9. září 2023. Byla to ojedinělá událost v Rabí, jak prohlásil s úsměvem farář Václav Salák: „... světit kapličku, to snad bylo v Rabí naposledy 200 let zpátky.“

Marie Jamrichová, ROSa

9. září 2023 byla v Rabí vysvěcena nová kaplička ku příležitosti připomínky nedožitých sto let Josefa Fuchse. Kaplička byla zasvěcena sv. Ambrožovi. Foto: archiv Václava Saláka

Drahuška Houdková s panem Josefem Fuchsem při oslavě jeho devadesátých narozenin, 12. září 2013. Foto: Rábské noviny č. 20 z 15. října 2013

*Stejně letos jako vloni
V kostele už bijí zvony.
Vyzvánějí na poplach
nemusíte však mít strach.
Stejně vloni jako letos
s charitou se vracíme,
jsme rytíři Žichovice
pomáhat se snažíme.*

Pospěšte lidé hodní a milí,

pospěšte za námi být jen na chvíli.

*Přijďte nás podpořit a hlavně pomoci
malinké Diance v té těžké nemoci.*

Slyšte všichni na hradě i v podhradí, šlechtu i poddaní.

*Spolek historického šermu Rytíři Žichovice se i letos
vrací na hrad Rabí již s druhou charitativní akcí. Pojďte
společně i letos pomoci udělat dobrý skutek. Letos jsme
se rozhodli pomoci malé Diance z Postřekova, které
jsou pouhé dva roky a která trpí DPG syndromem.*

*Je to zjednodušeně vrozená vývojová vada, rozštěpy krční páteře
a jazyka. Veškerou stravu přijímá hadičkami přímo do
střeva a léky přímo do žaludku. Dianka je 53. případ na
světě s tímto onemocněním od roku 1890. Akce se bude
konat 21. října léta páně 2023 na hradě Rabí. Za podpory
všech našich přátel a kamarádů. Všichni jste srdečně zváni.*

*Připravujeme pro vás pestrý program. Za nepříznivého
počasí bude program probíhat ve vnitřních prostorách
hradu. Těšíme se na vaši návštěvu. Společně ukážeme všem,
že nám život lidí kolem nás není lhostejný. Za každou
podporu nebo příspěvek, který pomůže doladit tuto akci,
budeme velmi rádi. Děkujeme a budeme se na vás těšit.*

Spolek historického šermu Rytíři Žichovice.

Žichovičtí rytíři vás zvou na

MEČEM PROTI OSUDU

2. ročník charitativní akce na Rabí

21/10/2023
od 13:00 / hrad Rabí

@rytirizichovice

Hororový začátek sezóny pro FK Budětice

Nová sezóna III. třídy klatovského okresu měla být startem do vyšších pater fotbalových soutěží. Mluvilo se i o možnosti postupu do okresního přeboru. Realita se ale ukázala jinak.

Nic takovému startu sezóny nenasvědčovalo. Začátek prvního zápasu v Milčicích (postup ze IV. třídy) byl zcela v režii Budětických, ale do scénáře neblaze vkročili rozhodčí. Vedení 0:1 se mělo rychle zdvojnásobit, ale ofsajd nesmyslně odměňovaný domácím pomezním, zápas zcela otočil. Dvě kontroverzní červené a rychlý obrat přinesl nečekaný výsledek 4:2.

Druhý zápas s B týmem Bolešín najednou ukázal velké slabiny ve všech řadách, což znamenalo jednoznačnou prohru 0:4. Tady se náš obětavý trenér Zbyněk Chmelík už neudržel a vykřikl větu, která přesně vysti-

huje současnou situaci: „Oni mají tři šance a dají čtyři góly, my jich máme padesát a nic!!!“

A už se to vezlo. Hrádek 0:1, Ježovy 1:2, Mochtín 1:2. Až přišla první vlašťovka doma s vedoucí Železnou Rudou 1:1.

Ve všech zápasech se hráči ani v těch nejvyloženějších šancích nebyli schopni trefit.

Další zápas s druhými Kašperskými Horami ale přinesl vše jak přes kopírák. Vedení 0:1 a další obrovské šance a konečný výsledek? Ten byl 2:1. V tomto zápase jsme ale byli přeci jen svědky alespoň jedné oslavy.

Asi nejmladší hráč soutěže a velký talent Petr Hvošťal v den zápasu slavil patnácté naroze-

Vedoucí mužstva Jan Novák. Foto: Robert Töpfer

niny a přáli mu kromě spoluhráčů i soupeři a rozhodčí. Bohužel to nemělo vliv na výsledky. Co s nimi? Zeptal jsem se dlouhodobého vedoucího mužstva, perfekcionisty Jana Nováka.

Tak Honzo, co s tím?

Já bych byl v klidu. Ano nikdo nepamatuje poslední místo v této fázi soutěže, ale vidím zde několik pozitiv. Podařilo se výrazně mužstvo omladit, nemáme finanční problémy, i když někteří sponzoři nejsou tak štědrí jako dříve, náš kádr je dostatečně široký. Takže je jen otázka času, kdy se výsledky dostaví.

V současné době je tým poslední, neprojevuje se i nervozita?

Tak situace samozřejmě klidu nepřidává, ale tým maká a zve-

dá se. Tradičně hrajeme lépe s celky v horní části tabulky, které se snaží hrát aktivní fotbal a ne „zand'oura“. O tom svědčí i poslední výsledky. V dalším kole přivítáme třetí Měcholupy a tam by se návrat formy již mohl projevit.

Dost často jsou problémy se sestavou.

To mají i jiné týmy. Hrají ti, kdo mohou. Za FK Budějice hraje například profesionální voják nebo hasič a těm velí někdo jiný, ne trenér. Problémy jsou právě na začátku sezóny, kdy ještě dobíhají dovolené.

Později se situace zlepší, a jak jsem říkal, hráčů máme dost.

A co divácká podpora?

To je docela problém. Hodně do toho zasáhl covid. Před tou nešťastnou vlnou nebyly výjimkou sto stopadesátihlavé návštěvy. Na venkovní zápasy se jezdilo autobusem. Tohle je potřeba zpět nastartovat. Pochopitelně by tomu pomohly lepší výsledky, ale věřím na restart toho, co dříve fungovalo.

Přeji mnoho štěstí, ať se to podaří.

Robert Töpfer

Nejlepší hráč loňské sezóny Jiří Josefík. Foto: Robert Töpfer

Oslavenec Petr Hvostál. Foto: Robert Töpfer

Střelec jediného gólu v Kašperských Horách Marek Paroubek. Foto: Robert Töpfer

Gratulace Petrovi Hvostálovi k patnáctým narozeninám. Foto: Robert Töpfer

Odhalení pamětní desky letci RAF a rodákovi z Vlkonic Matěji Pavlovičovi

V sobotu 2. září se ve Vlkonicích uskutečnila velká vzpomínková akce spojená s odhalením pamětní desky věnované čtyřem příslušníkům Britského Královského letectva—RAF. Piloti Matěj Pavlovič, Josef František, Wilhelm Kosarz a Josef Balejka se dali dohromady v Polsku v roce 1939. Domů se vrátil pouze poslední z nich. Rodák z Vlkonic Matěj Pavlovič padl v boji o Británii.

Náš Klub vojenské historie Otaslavice se rozhodl vzdát hold tomuto českému čtyřlístku a v průběhu posledních let jsme odhalili pamětní desky všem čtyřem pilotům. Ta poslední patřila Matějovi Pavlovičovi.

Z Prahy jsme se do Vlkonic vydali spanilou jízdou, v čele s legendárním vozem Jeep Willys—Vildou. Po celý víkend jsme byli v péči dobrovolných hasičů z Budětic—Vlkonic, na které „dohlížel“ pan starosta Pavel Huda.

Skvělá akce, dokreslená maketou letounu Spitfire, na jakém Matěj Pavlovič létal, a samozřejmě i průlety našich bitevníků L 159 ALKA a historického letounu. Náš největší obdiv

ovšem sklídl kamenný monument s výškou 2,3 m, na který pan kameník Lukáš Řezníček z Prádlu umístil naši pamětní desku.

Vlkoničtí (Budětičtí) jak akcí, tak krásným pomníkem nasadili vysokou laťku. Je to i obrazem úcty, jakou prokazují svému slavnému rodákovi. A již neodmyslitelným se stalo slavnostní odhalení, kterého se samozřejmě ujal synovec Matěje Pavloviče pan Jaroslav Pavlovič a prasynovec Josefa Františka pan Igor Fryč.

Věřím, že naše společné úsilí udrží ještě po mnoho let povědomí o našich odvážných předcích. Že každý, kdo se u pomníku zastaví a přečte si základní informace, bude chtít

vědět víc. A to je pro nás tím hlavním cílem projektu. Nezapomenout a vědět!

Nezbývá než poděkovat všem, kteří doposud do našeho projektu přispěli. Vážíme si jich, i přízně a podpory, které se nám dostává. A již nyní připravujeme pokračování v Karviné, Děblině a Paříži.

*Vladimír Ambros
KVH Otaslavice*

Odhalení pamětní desky Českému čtyřlístku—pilotům RAF ve Vlkonicích, 2. září 2023. Foto: fb KVH Otaslavice

Pamětní deska ve Vlkonicích. Foto: fb KVH Otaslavice

Dětský den v Čepicích

Dělat pro děti oslavu na konci prázdnin? Někdo si může myslet, že je to poněkud ujetý. Zvláště adolescenti to tak mají, patrně si myslí, že konec prázdnin je spíš k pláči než na oslavu. To nám ale nevadí, v tomto období to takhle pořádáme již několik desítek let. S hřejivým pocitem, že touto akcí dětem zpříjemňujeme tuto specifickou část roku.

Akce vypukla 26. srpna, kde jinde, než v našem kempu. Sešlo se čtrnáct závodníků, převážně předškoláků. Žádné velké změny jsme neplánovali. To, co se osvědčilo předešlé roky, přece není třeba měnit. K jedné změně ale přeci jenom došlo, i když ne naší zásluhou.

Náš nový soused chalupář Honza Adamec, spolujednatel Santosu v Sušici, nám zapůjčil nafukovací hrad pro děti, který pořídil pro tamní různé akce, které pořádá. A to se ukázalo jako skvělý nápad. Předešlé roky byly děti před každou soutěží seřazené a nemohly se dočkat, kdy na ně přijde řada. Letos to bylo naopak, všechny děti byly zalezlé v hradu a neustále se musely svolávat. A jen co dozavodily, šup zpátky do té atrakce.

Soutěžilo se opět v několika věkových kategoriích a v obvyklých disciplínách, jako je jízda na kole, překážkový běh, skok v pytli a hod na cíl. U překážkové dráhy jsme využili vedle stojící hrad a léta osvědčenou trasu běhu jsme vyklonili a

prodloužili o průlez právě i touto překážkou. K velké radosti všech dětí.

Po každé soutěži došlo k vyhlášení vítězů a odměnění fidorovými medailemi nebo bonbony. Po skončení všech soutěží si děti opekly buřtíky, a pak už netrpělivě vyčkávaly na příjezd hasičského auta s pěnou. Letos nám ji nepřivezli jako obvykle volšovští, ale hasiči z Rabí v čele s panem Hejpetrem. Nastříkali nám super pěnu, o dost vyšší než několik předešlých let. Zařadili si v ní nejen děti, ale i pár dospělých, a dokonce i jeden pes. Poté se děti rozutekly domů k důkladné očištění a my, co do pěny nelezeme, jsme mohli posedět do pozdních hodin bez jakéhokoli přerušování.

Na závěr je třeba poděkovat. Naše velké díky směřujeme na Rabí za pěnu a na Santos za

hrad. A taky našim hasičům za skvělou organizaci. Díky vám všem to bylo pro děti příjemně strávené odpoledne a pro nás dospělé ještě navíc povýšené i o příjemně strávený večer.

-hs-

Letošní novinkou byl skákací hrad. Foto: hs

Na „start“ čepického dětského dne se postavilo 14 malých závodníků a závodnic. Foto: hs

Reportáž: Na vyhlášení výsledků Vesnice roku 2023 až na druhý konec kraje

V sobotu 12. srpna vyrazila devítičlenná delegace z Rabí na slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Vesnice roku Plzeňského kraje, které se konalo u letošního vítěze – v Chodové Plané. Cen bylo tolik, kolik soutěžících – tedy dvacet. Město Rabí bylo oceněno za mediální obraz obce.

Ceremonie začínala v jednu, ale protože se konala přesně na opačném konci kraje—což je na české poměry neskutečných 130 km—vyráželo se už v deset dopoledne.

Čtyři hodiny v autě utekly překvapivě rychle. Mimo jiné i díky pohodlí hasičské dodávky, kterou kluci z rábské výjezdovky udržují tak vycídnou, že jsme přemýšleli, jestli si před nástupem nezout boty.

Čas a kilometry ale krátila především bujará diskuse osádky vozu. Po cestě tam se debata ubírala k šancím Rabí na dílčí ceny a nachystané dva balíčky papírových vuvuzel dávaly tušit, že očekávání jsou skromně nemalá. Po cestě nazpět se zase probíraly výsledky letošního roku, vyhlídky na ten příští a kvalita občerstvení, zejména množství tuku v podávaných langoších.

Na místě

„Všechny tady zdraví velká parta z Rabí,“ nadepsala matrikářka Radka Půrková po příjezdu stránku v pamětní knize a pod její podpis se připojilo osm dalších. Vyfasovali jsme pamětní placky, propíchli si hodobožové šaty a vydali se vstříc parku chodovoplánského zámku.

Pořadatelská obec pojala událost velkolepě. Areál byl vyzdoben v duchu hesla „balónků není nikdy dost“, přístupovou cestu lemovaly bannery o rozvoji Chodové Plané, na rožni se točila dvě selátka a na čepu byl místní Chodovar.

„To muselo dát strašnou práci,“ zaznívalo na střídačku tu od jednoho, tu od druhého účastníka rábské výpravy. Při pohledu na nekonečné řady vyzdobených stolů, množství pobíhajících dobrovolníků a na stánky s občerstvením—které bylo zdarma—jsme se nemohli zbavit dojmu, že vyhrát tuto soutěž je tak trochu

Pyrrhovo vítězství. Každopádně před Chodovou Planou jsme smekli klobouky, titulu Vesnice roku Plzeňského kraje 2023 dostala úctyhodně.

Na každou soutěžící obec čekal vyzdobený stůl s vlastním erbem, chodské koláče a opět balónky. Jedny jsme si mimochodem na závěr odvezli domů jako malý suvenýr pro děti z cest. Byly přivázané k něčemu, co bylo nadepsané „těžítko na balónky, 30 Kč, vyrobeno ve Vietnamu“. Kdybyste nevěděli, co to je (a to je v pořádku—my to také viděli poprvé v životě), tak je to betonový odlitek v kusu plastu, který je celý zabalený v červeném lesklém staniolu a ke kterému jsou přivázané létající gumové dekorace.

Balónky, koláče, Chodovar i langoše byly parádní, ale my přijeli kvůli něčemu jinému.

Nachystejte vuvuzely...

▲ Pamětní minci přebíral starosta města Rabí Miroslav Kraucher. Foto: tf

◀ Při předávání spadla pamětní mince rovnou na podium. Do Rabí jsme ji přivezli zaplatřpánbůh celou. Foto: tf

Odbila druhá hodina a odkudsi se vyrojil nesourodý houf fotografů a fotografek s mobily i pořádnými „děly“. Pozornost přitáhl dlouhý zelený koberec, famfárníci s trumpetami a květinové podium. Konečně to začalo.

Slova se ujal předseda hodnotící komise a pačejovský starosta Jan Vavříčka, jehož obec získala titul Vesnice roku v roce 2019. Všechny přivítal a ty významné pozval k mikrofonu. A že jich bylo požehnaně—hejtman kraje, předsedkyně spolku pro obnovu venkova, náměstek ministra pro místní rozvoj... Po náměstkovi už jsem bohužel ztratila koncentraci. Na pódiu se střídali jeden mluvčí za druhým, slunce nesnesitelně pářilo a my všichni byli

opravdu nedočkaví. Proslovy splývaly jeden v druhý a zdály se nekonečné, i když všehovšudy zabraly jenom půl hodiny.

Soutěž má sedm standardních ocenění—různobarevné stuhy za dílčí oblasti rozvoje a péče. A dvě speciální ceny—naděje pro živý venkov a pro obnovu venkova.

Z názvů posledních dvou jsem byla lehce v rozpacích. Slova jako „naděje“ a „obnova“ ve mne vyvolávaly spíše úzkost, jako by venkov a venkované (tedy i já) byli ohroženými druhy. Ale Rabí, Bojanovice a Čepice rozhodně nestojí na pokraji totálního vyhynutí. A věřím, že se to netýká ani těch „zbývajících“ 6 083 obcí s po-

pulací do 7 500 lidí, které jsou považované za venkov, a které jsou domovem 45,13 % obyvatel Česka.

Naštěstí se z cen vyklubalo uznání za místní spolkový život a pochvala za opravu sakrálních a historických památek nebo za výstavbu budov pro 21. století. A naštěstí, nebo bohužel, žádná z těchto cen nečekala na nás.

Vedle standardizovaných ocenění se udělují i diplomy za jedinečné počiny, které odrážejí duch a charakter té či oné obce. Například za obnovu návesních rybníků (obec Úherce) nebo za vzorné vedení kroniky (obec Němčovice).

Slavnostní ceremonie začíná

Rábská delegace na vyhlášení výsledků krajského kola Vesnice roku 2023. Foto: tf

vyhlašování diplomů a končí stuhami. A každý ví, že jméno své obce uslyší jenom jednou jedinkrát. Tak s napětím čekáte a máte strach, aby právě to vaše nezaznělo moc brzy. To naše se ozvalo jako třetí z dvaceti.

„Pro diplom za mediální obraz bych ráda pozvala pana starostu města Rabí Miroslava Krauchera,“ najednou vyhlédlo z repobeden. Hlavou mi prolétlo: „Sakra, tak zeleň, nová cesta k cihelně ani rábská náplavka nenadchly?“ Měla bych mít radost. Ocenili Rábské noviny a náš Facebook. Ale byla jsem spíš zklamaná, protože veřejná prostranství, která v okolí Rabí, Bojanovic a Čepic vznikají nebo jsou obnovovaná, by nám mohli závidět i ve Strakoncích (Strakoníčáci, neberte to prosím osobně).

Myslím, že zaskočený byl i starosta, kterému při převzetí vyklouzla z rukou pamětní mince na zem.

„Já, mediálně nepolíbený starosta, děkuji za tohle ocenění. Je to ocenění lidí, kteří jsou kolem nás v obci, kteří

nám vesničanům ukazují, jak propagovat venkovský život. A já si myslím, že to je důležité. Protože my venkovani, stejně jak v tom městě, kterým je Rabí, tak i vy v tom vašem městysu, máte co ukazovat a máte být na co pyšní. Už jenom tahle akce, kterou tady pořádáte, je toho důkazem. Děkuji.“ Vychrlil ze sebe.

Květina, diplom, fotka a bylo. Vuvuzely nezazněly. Nefungovaly.

Máme poklad

Po cestě domů jsme mluvili a mluvili a mluvili.

Obzvláště zábavná byla debata „co by, kdyby“. Kdybychom vyhráli zlatou stuhu, kde bychom udělali závěrečnou party? Na hřišti? To bychom se upekli. Tak na plovárně? Tam bychom se ale nevešli. Tak v čepickém tábořišti? Ale co s vodáky? Nakonec jsme došli k závěru, že pro teď a následující dekádu bude asi zatím lepší absolutní vítězství nevyhrát.

Po dalších padesáti kilometrech jízdy jsme došli k další-

mu závěru, že v Rabí máme poklad a komise nám na něj dala pečeť. Která obec našich rozměrů může říct, že má živé noviny, živý zpravodajský server, SMS rozhlas a živé sociální sítě? Je to práce velké spousty lidí. Těch, kteří o dění píší nebo psali. A těch, kteří dění dělají, aby se o něm psát mohlo.

Proto ta pamětní mince, kterou si můžete na živo prohlédnout ve vitrině na radnici, je cenou pro nás všechny. Obzvláště pak pro zakladatelku Rábských novin Alenu Kraucherovou, pro všechny přispěvatele a přispěvatelky, zejména pro Marii Jamrichovou, Hanu Sulánovou, Drahomíru Houdkovou, Miroslava Krauchera, Roberta Töpfera, Josefa Tauchena, Evu Mešinovou a mnoho dalších.

Když jsme za sebou měli už přes 250 kilometrů jízdy, došli jsme k poslednímu stěžejnímu závěru, že příští rok by tu soutěž mohla vyhrát vesnice někde poblíž. Ideálně v okrese Klatovy. -tf

Reportáž vyšla online 20.8.2023 na Rábských novinkách

www.mestorabi.cz/rabske-novinky

S výsledkem jsem spokojený, ambicí do budoucna je ale stuha, hodnotí starosta účast Rabí v soutěži Vesnice roku

Jak jsi s verdiktem komise a celkově s výsledkem naší účasti spokojený?

S výsledkem jsem celkem spokojený. Protože ocenili to, co se tady na radnici v posledních měsících změnilo. A to je rein-karnace novin a změna způsobu informování o dění v obci i v okolí—na našem Facebooku, který má dost velký dosah, pomocí SMS hlášení, a také samozřejmě v podobě aktualit, které se dávají na web a později se objeví v tištěných novinách. Je to takové propojování způsobů informování a trochu jiný úhel pohledu na mediální obraz obce. Je to něco, co běžné není. To znamená, že to porotu zaujalo.

To, co jsme tady dělali v jiných odvětvích, je asi úplně nezaujalo, protože obce to mají podobné—obnovují hřiště, zlepšují infrastrukturu. A zkrátka u nás se jim líbilo to, jak využíváme různé kanály k informování lidí.

S jakým očekáváním radnice do soutěže šla?

Očekávání nebyla nijak velká, protože naposledy jsme se zúčastnili v roce 2019 a od té doby uběhlo spoustu času. Především jsme se chtěli zúčastnit a tak nějak si zrevidovat to, co

jste tady za ty roky vytvořili. V podstatě se nějakým způsobem sami před sebou poplácat po zádech za to, co jsme udělali, co jsme změnili. A samozřejmě i kritickým okem poukázat na to, co bychom chtěli ještě zlepšit, nebo kde máme nedostatky. Což při těch dvou hodinách s porotou Vesnice roku tady na Rabí určitě zaznělo.

Myslím si, že jsme se měli čím pochlubit. A ono je příjemné občas někomu sdělit to, co jsme udělali. Protože většinou na naše bedra padá spíš kritika, co ještě je třeba udělat a co je třeba změnit. Ale ve chvíli, kdy něco uděláme a změním, už to často zaniká v běhu dějin, dál už to nikdo neřeší a už se to bere jako samozřejmost.

Za co by měla být obec oceněna, protože to dělá dobře?

Byli jsme oceněni za přístup k informování a za mediální věci, které děláme. Za propagaci a tak podobně. Myslím si, že trefili do černého.

V budoucnu by obec mohla být oceněna i za to, že obnovujeme cesty, vysazujeme stromy v krajině a přispíváme k obnově kulturní krajiny, kterou kdysi začal člověk nějakým způsobem vytvářet. To stálo v minulých letech stranou zá-

jmu veřejnosti. Dneska veřejnost, stejně tak my jako úřad chceme kulturní krajinu obnovovat. Obnovovat staré cesty, krásná místa, která jsou kolem nás. Takže určitě v tomto směru bychom mohli třeba uspět.

S jakou ambicí se příští rok přihlásíme?

Určitě se lépe připravíme na porotu, na ty dvě hodiny, které tady s námi stráví, abychom dokázali naše věci, ta naše top prodat. Každopádně naše ambice bude dosáhnout na nějakou stuhu. To by pro nás bylo to, co bychom si přáli.

Samozřejmě je ale důležité se zúčastnit i proto, abychom o sobě dali vědět nejenom jako o Rábí – tedy jako o obci, která má hrad. Ale dát o nás vědět i jako o obci, kde žijí lidé. Že tu žijeme, děláme pěkné věci. Že nežijeme jenom turistickým ruchem, ale že se dokážeme bavit. Myslím si, že kultura v našich obcích je na dobré úrovni.

Takže s jakou ambicí se chceme příští rok přihlásit? Pokusit se dosáhnout na stuhu, nebo se k ní alespoň přiblížit.

Rozhovor vyšel online 20.8.2023 na Rábských novinkách

www.mestorabi.cz/rabske-novinky

Polámané stromy i hořící les. Rozhovor s Václavem Hejpetrem ml. o výjezdech rábských hasičů

Hasiči města Rabí za na přelomu června a července měli tři větší zásahy. Po silné vichřici 21. června likvidovali popadané stromy na silnici u Dobršína. O pět dní později celý den až do noci hasili seník v Malém Boru a v neděli 16. července vyrazili na výpomoc jihočeským hasičům k požáru lesního porostu na Písecku. Každého zásahu se zúčastnilo pět až šest členů JSDHO Rabí včetně velitele jednotky Václava Hejpetra mladšího (53), se kterým přinášíme rozhovor.

Jak takový výjezd vypadá. To vám pípne telefon, všeho necháte a běžíte do hasičárny?

Přesně tak. Ve výjezdové jednotce (JSDHO, pozn. redakce) je nás šestnáct, ale většinou se sejde pět až šest lidí. Hodně záleží i na hodině. Předem ale nevím, kolik lidí dorazí. To se dozvím až v hasičárně.

A všichni, co přijdou, jedou?

Pokud jich přijde do šesti, tak ano, protože auto je pro šest lidí. Pokud jich je víc, tak záleží, co je to za událost. V případě ohně jako na Malém Boru by vyjeli všichni. Vyjela by CAS (cisternová automobi-

lová stříkačka, pozn. redakce) i DA (dopravní auto, pozn. redakce), a v případě lesního požáru vyjíždíme i se čtyřkolkou.

Když jedete k bouře, na co se připravujete?

Na polámané stromy. V telefonu pípne, o co jde. Tu událost u Sušice jsme měli hlášenou jako spadlý strom na osobní automobil v Tedražicích. Jeli jsme k němu, ale tam jsme se ani nedostali. Museli jsme napřed zlikvidovat popadané stromy, které zablokovaly cestu mezi Dobršínem a čerpací stanicí Benzina v Sušici.

Jak probíhá organizace zásahu a lidí na místě?

Zabezpečí se v první řadě doprava, aby tam nejezdila auta. Řekne se jednomu klukovi, který ovládá pořádně pilu, ať jde řezat. A ostatní jdou odhazovat. Musí se také dodržovat bezpečnost práce, takže někdo musí sledovat, co dělají stromy, když foukne vítr. Aby na nikoho nespadyly.

Vy říkáte “pořádně ovládá pilu”. To znamená, že na to trénujete?

Samozřejmě. Jednou ročně by kluci měli absolvovat teoretickou i praktickou přípravu. To vypadá tak, že se jde do lesa a tam se kácí stromy. Naposledy jsme byli někdy na jaře. Tu přípravu si podle dnešní legislativy mohu vést já sám. Dřív toto každoroční přeškolování kluků, kteří mají školení na pily, dělal instruktor. Dnes to může dělat i velitel nebo pověřená osoba.

VÁCLAV HEJPETR ML. (53)

Dobrovolným hasičem je od poloviny 80. let a velitelem JSDHO Rabí přes deset let. Na této pozici vystřídal svého otce Václava Hejpetra st.

„Podstata hasičiny je, že člověk pomáhá druhým.“

Takže všichni umí s pilou. Všichni ne, všichni to nemají. Jsou jenom vybraní lidé, kteří tyto kurzy na pily mají.

Na konci června jste zasahovali u požáru seníku v Malém Boru. Na co jste myslel, když vám v telefonu píplo oznámení?

Hlavně aby přišel dostatečný počet kluků, abychom vůbec mohli vyjet. Nakonec se nás sešlo dost. Honza Strolený, Petr Balcar, Vláďa Brejcha, Michal Marek, Tomáš Ostádal, Jirka Tichánek, Ludvík Brejcha, Adam Jonáš. Někdo jel z Rabí, někomu jsme vzali oblečení a převlékli se až tam.

Zde byli profesionální hasiči a vy jste jim byli “k ruce”. Jak probíhá spolupráce SDH a HZS?

Tam si to řídí profesionální hasiči. Naším úkolem bylo dohašovat balíky sena, které se

vyvážely z haly a pak odvážely pryč.

A ještě jste jezdili pro vodu?

Ne, pro vodu jsme nejezdili. Jen jsme ještě zajišťovali za pomoci plovoucího čerpadla plnění cisteren na nedalekém rybníku.

Takže vy jste přijeli a 12 hodin v kuse jenom hasili? Nikdo přece nemůže 12 hodin stát a jenom hasit.

No může. Tam vás nikdo nevystrídá. Pokud je nás dost, tak se kluci vystřídají jen mezi sebou. Což platí i o přestávce na pití nebo svačinu, ale jinak jsou tam pořád. Pití si přivezete s sebou a po čtyřech hodinách máte nárok na občerstvení. Ten, u koho ten požár je (v tomto případě zemědělské družstvo) vám toto musí zajistit. Kdyby hořelo například někde v Rabí, o hasiče by se měla postarat obec.

A jak se o vás postarali v Malém Boru?

Dostali jsme pití a nějakou svačinu. Salám a rohlíky.

V neděli 16. července jste se podíleli na likvidaci požáru lesního porostu u obce Jetětice na Písecku.

O tom jsme už věděli. To probíhalo tak, že mi v sobotu okolo desáté večer volal ředitel ÚO HZS Klatovy, jestli jsme schopní jet na odřad (*skupina hasičů z Plzeňského kraje, pozn. redakce*) na hašení požáru. Řekl jsem mu, že se pokusím dát dohromady lidi. Volal znovu v půl dvanácté, že v 6:00 ráno budeme odjíždět z Horažďovic na Písek. Nakonec nás z jednotky odjelo pět—Vláďa Brejcha, Michal Marek, Jirka Tichánek, Honza Strolený a já. Jeli jsme naši Scanií společně s dalšími pěti cisternami a asi dvěma deáčky (*dopravní automobil, pozn. redakce*), která si ještě

pokračování na další straně

za sebou na káře vezla čtyřkolky. Z esdéháček jsme jeli my, Sušice a Klatovy. A za HZS jela cisterna ze stanice v Horažďovicích, ze stanice v Sušici a z Klatov.

O čem jste si po cestě tam povídali?

Jak to tam asi bude vypadat. Protože ráno pršelo, tak jsme si říkali, že by to nemuselo být tak strašné. Nakonec to tak strašné nebylo. Už tam nebylo žádné viditelné hoření, jenom dohašování.

Jak vypadá dohašování na tak velkém území? Bylo to asi 40 ha.

Místo požáru bylo rozděleno na čtyři bojové úseky. Náš odřad měl za úkol dohasit jeden z nich. To znamená, že postupujete v požářišti metr po metru s hadicí a s krumpáčem, okopáváte kořeny a dohašujete vše, kde to doutná nebo hoří pla-

menem. Jeden kope, druhý hasí. Takto jsme dělali úsek o velikosti asi tak sto krát dvacet metrů. To jsme dělali celý den. Ráno jsme začali okolo deváté a skončili jsme asi v sedm večer.

Dva z těch výjezdů byly spojené s počasím—extrémní bouřka a extrémní půdní sucho. Když se podíváte pár let nazpět, stoupá nějak podíl zásahů spojených s povětrnostními podmínkami?

Nevím, jestli stoupá. Myslím, že je to stále stejné. Ty výjezdy se pohybují tak nastejno.

Ptám se proto, že vaši kluci po zásahu v Hřensku říkali, že se spíše připravují na požární obranu. Liší se nějak příprava?

Na to se nedá moc trénovat. Je to o praxi. Čím více budou mít kluci výjezdů, tím lépe to budou zvládat. Prostě teorie je jedna věc a praxe druhá. Máme roční plán školení, kterou jako

velitel výjezdové jednotky organizují. Letos jsme už absolvovali řezání motorovou pilou. Teď mám v jednáni stáž na stanici u profíků v Sušici—z jednotky jsou vybraní lidé, kteří tam jsou s profíky od rána do večera. Kluci z HZS nás školí, seznámí nás s jejich technikou. Když je pak nějaký společný zásah, tak abychom věděli, co mají a jak to funguje. Abychom věděli, k čemu to je, jak to mohu použít, jak s tím zacházet.

Kdy naposledy jste byli na podobné stáži?

Zastavilo se to s covidem. Předtím se jezdilo každý rok. Letos bychom to chtěli zase rozjet, hledáme nějaký termín už teď v létě.

V zimě na valné hromadě jste říkal, že budou kluci trénovat na vodě v sušickém bazénu.

To děláme ve spolupráci s dobrovolnými hasiči ze Sušice, kteří zajišťují bazén. Ale letos se to bohužel nepodařilo, těch

akcí bylo opravdu dost, tak jsme se k tomu nedostali. Ale letos bychom měli ještě udělat nějaké školení na vodě s našimi novými čluny (školení proběhlo v září 2023, pozn. redakce). Natrénovat si ovládnutí člunů. Školí se, jak ze člunu vystupovat do vody pro tonoucího, jak zachraňovat z břehu nebo při převrácení člunu.

To znamená, že teoreticky naši rábsští kluci umí pokácet stromy, uhasit dům i les, zachránit tonoucího...

...umí oživovat. Tímto školením prošli také.

...vystříhat člověka z auta.

To ne. To neumí, protože takové školení nemáme.

Umí pečovat o všechny okolo. A kdo pečuje o ně? Mají nějaké speciální pojištění?

To nemají.

Je běžné, že JSDHO mají pojištění?

Je to běžné. Pojištění bývá pro případ úrazu, smrti.

Tak proč ho naši kluci nemají?

Protože jsme to ještě s obcí nedotáhli. Nebyl na to čas. Základní pojištění v rámci SDH

máme, ale nemáme speciální. Co ale vím, tak většina výjezdových sborů dobrovolných hasičů pojištění má. Ve větších městech mají i odměny od města. Víím, že některé sbory mají finanční odměny za zásahy či nějaké benefity třeba v podobě poukázek do bazénu.

Jak to tedy funguje? Finanční odměnu za zásah nedostávají, ale ani nejsou v práci.

Při zásahu odejdou z práce, ale pořád jsou tím zaměstnavatelem placeni. Ten pak dostane od obce refundaci, to znamená náhradu za proplacenou mzdu.

Naši kluci tedy kromě dobrého pocitu žádné benefity nemají. Co vy byste ideálně pro svoje kluky chtěl?

Co bych mohl chtít? Člověk je rád, že dostane vybavení od obce. Samozřejmě by to bylo dobré mít nějaký benefit, ale bazén nemáme, tak toho nejde moc udělat. Finanční odměna? Můj názor je takový, že jsme si toto poslání, kterým hasičina určitě je, zvolili dobrovolně. Alespoň dotáhnout to pojištění.

-tf-

plk. Ing. Martin Sviták
ředitel Hasičského záchranného sboru
Jihočeského kraje
vrchní rada

V Českých Budějovicích, dne 16. 8. 2023

Vážený pane starosto,

dovoľte mi, abych touto cestou poděkoval za součinnost a vynikající spolupráci jednotky sboru dobrovolných hasičů Vaší obce při provádění hasičských prací při likvidaci rozsáhlého lesního požáru v katastru obce Jetětice.

Velice si vážím osobního přístupu, aktivního nasazení a vytrvalosti členů jednotky požární ochrany Vaší obce. Dobrovolní hasiči svou akceschopností prokázali odborný přístup a morální kvalitu. Společným postupem při hašení požárů jsme tak dokázali ochránit životy, zdraví, majetek občanů a životní prostředí Jihočeského kraje.

Zvýšená zásahová činnost, která se bezodkladně prováděla jak v denních tak v nočních hodinách, kladla zvýšené nároky na zasahující členy jednotek požární ochrany v rodinném i pracovním životě. Hluboce si vážím dlouhodobé vzájemné spolupráce a jejich dobrovolné činnosti, která je založena na osobním nasazení jednotlivců.

Rád bych Vám za Vaši práci poděkoval jménem Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje i jménem svým.

Se srdečným pozdravem

Martin Sviták

Vážený pan starosta
Miroslav Kraucher
Město Rábí

facebook.com/hasicirabi

#hasiciRabi

Rozhovor vyšel online 23.7.2023 na
Rábských novinkách

www.mestorabi.cz/rabske-novinky

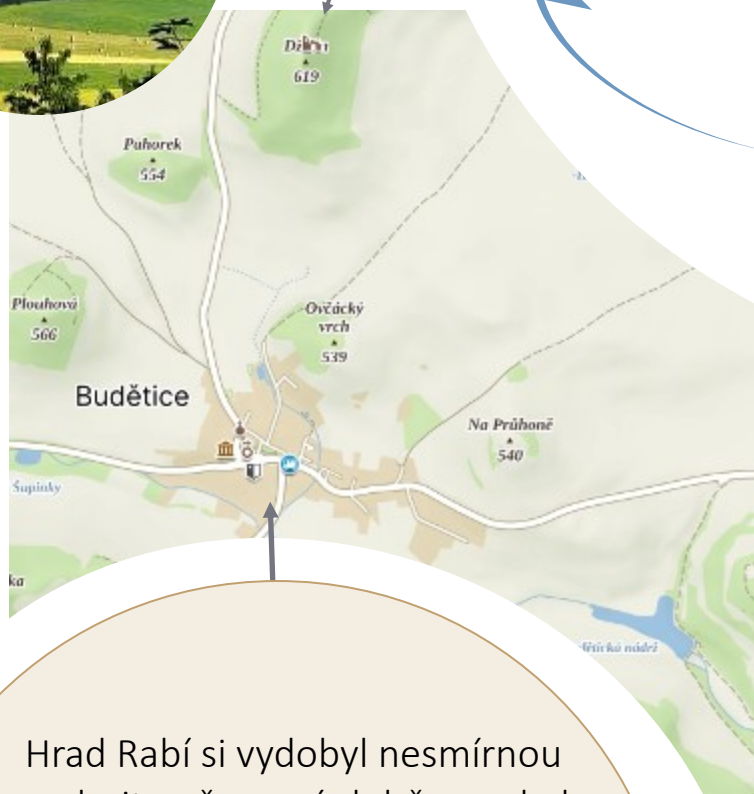
◀ Na konci srpna starosta města Rábí dostal dopis od ředitele HZS Jihočeského kraje s vyjádřením uznání a díků rábským hasičům.

Nejen Rabí, ale i Džbán je výletním cílem turistů

Text: Robert Töpfer

Grafika: Tereza Freidingerová

... a nově také z protějšího Džbánu. Historický kopec nad Buděticemi s rozvalinami stejnojmenného hradu byl dlouho zpustlý, až nyní obec pod vedením nového starosty Pavla Hudy se rozhodla pro radikální zpřístupnění.

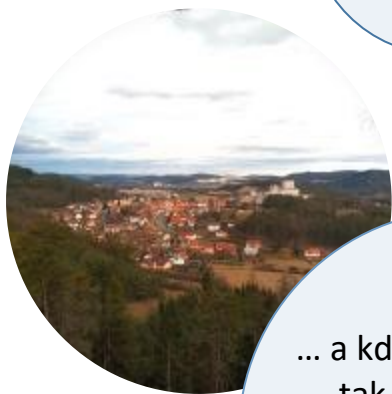

Na podnět dobrovolných hasičů došlo k odstranění náletových dřevin, vytvoření malého průklestu, který otevřel krásný pohled na Rabí a jeho okolí. Je vidět i kostel v Nezamyslicích, kde jsou pohřbeni Lamberkové, poslední majitelé Rabí. Byl obnoven původní val kolem hradního paláce a jsou vidět i základy okrouhlé hradní věže. U rozvalin bylo vybudováno i zastřešené sezení a především velký dřevěný džbán připomínající název hradu, kde na přelomu 13. a 14. století sídlil pan Bohuslav, údajný budoucí zakladatel hradu Rabí. Dle informací od návštěvníků hradu Rabí na Džbán nachází cestu plno turistů, kteří kvitují nové zajímavé místo v okolí hradu. Neváhejte se tam podívat a nezapomeňte s sebou dalekohled.

Hrad Rabí si vydobyl nesmírnou popularitu už ve své době, a nebyl v tom jen Žižka. Bez hradu by nebylo ani vlastního městečka, protože v těsném sousedství byla velice bohatá obec s několika formanskými hospodami—Budětice. Zde se místní živilí tím, že pomáhali obchodníkům vyjet kopec od Dobrušky do Budětic po tehdejší Zlaté stezce.

Z dronu...

... a když dron nemáte, tak z kaple Všech svatých, kde město Rabí zbudovalo krásnou vyhlídku s posezením...

Hrad Rabí nejspíš založili páni z Budětic, aby z něj střežili zlato-solnou stezku.

Odkud je nejlepší výhled na hrad Rabí?

Historický název—Rabí—vychází z důvodu, proč na přelomu 13. a 14. století hrad vznikl. Jím bylo střežení nalezišť zlata na Otavě, které se zde těžilo—tak zvaně rabilo. Samozřejmě, že verzí je celá řada, ale tato, si myslím, podstatu jeho jména opravdu vystihuje.

Proto *Rábské noviny* nebo *Rábská hospůdka* jsou podle mě hrubá chyba. Všichni totiž víme, že oficiální název obce zní *město Rabí* a od toho by se vše mělo odvíjet. Tedy *Rabské noviny* a *Rabská hospůdka*.

Dnes je hrad jednou z nejnavštěvovanějších památek Plzeňského kraje a dal práci mnohým podnikatelům. Za všechny dejme slovo místnímu podnikateli Jiřímu Liškovi :

„Já jsem rychle pochopil, že hrad je velkou příležitostí pro podnikání. Začal jsem skromně s drobným občerstvením, pak se uchytily netradiční vošouchy a dnes rozvážím bezlepkové pečivo po celé ČR. A naše prodejna s upomínkovými předměty, které hojně nesou znaky hradu, je už vyhlášená.“

Setkání harmonikářů v Čepicích

Pokud máme psát o našich letních akcích, nemůžeme začít jinak než harmonikáři. Tato akce bývá vždy první prázdninovou sobotou, letos to vyšlo i na první červencový den, tedy 1. července.

Hlavním pořadatelem byl opět, v tomto oboru rozhodně profík, Jarda Šuba. Celou akci znovu osobně zahájil, přivítal všechny přítomné a seznámil je s programem. Co následovalo dále, na to jsem se zeptala přímo Jardy.

„Letošní dvanáctý ročník opět, a znovu skvěle, moderoval muzikant Jan Míčka. Díky perfektně připravené zvukové technice, o kterou se postarali místní zvukaři Dalibor a Miloslav Ježkovi tak návštěvníci mohli přivítat prvního harmonikáře. Tím byl právě domácí Miloslav Ježek. Dalšími účinkujícími bylo také domácí rodinné trio Štěpána Kůse, se kterým zpívali matka Lenka Kůsová a sestra Lenka Zdeňková. Šestnáctiletý Štěpán patřil mezi nejmladší harmonikáře a dostalo se mu

velkých ovací publika. Dál pokračovali Šumaváci—Bohuslav Chum, Jana Bečvářová a Jaroslav Škopek, po nich Veselé hejligonky z Tábora—Jaroslava Basiková, Bohumil Šmejkal a Jaroslav Březina, z Volšov Zdeněk Krýsl, z Kolince Václav Šmíd, Švitorka od Horažďovic, Jan Míčka ze Žichovic, Marnotratníci od Vimperka, Pavel Hlobík a Jiří Černý od Horažďovic a závěr patřil skupině Kůrovci z Kašperských Hor.

Všech účinkujících muzikantů bylo téměř třicet. A všichni do posledního dostali dostatečný časový prostor, aby předvedli svoje umění a přispěli tak k veselé náladě zaplněného areálu. Ta byla umocněna ještě nádherným počasím, skvělým občerstvením a milým přístupem všech pořadatelů i obsluhujících.

cích. A já děkuji všem, co se o to zasloužili—účinkujícím, pořadatelům, sponzorům, mediálním partnerům, návštěvníkům i městu Rabí za podporu. A všechny vás zvu také na příští ročník této velmi oblíbené akce, která se bude konat v sobotu dne 6. července 2024 od 14:00 hodin.“

A mně nezbyvá než s Jardou souhlasit a poděkovat i jemu za to, že se do této akce stále pouští se stejným zapálením jako předešlé roky. A to jen tak někdo neumí.

-hs-

Setkání harmonikářů v Čepicích. Foto: Karel Novotný / Klatovský Deník

Dřevo má nožičky

Pan Václav prováděl na jaře výřez suchých stromů v obecním lese. Jednalo se převážně o borovice, které v předcházejících letech uschly, a smrky, které v téže době napadl kůrovec. Po skončení prací změřil odborný lesní hospodář kubaturu dřeva a vyzval Václava, že si provedenou samotěžbu může ze skládky odvézt. Václav tedy následující den nastartoval traktor a připojil valník pro odvoz dřeva, na který byl dobře připraven. Do valníku vložil popruhy, které měly zabezpečit náklad polen, aby jak se říká „neutekly“ a nezpůsobily po cestě nějakou nepříjemnost či škodu.

Když dojeli s manželkou na místo, nemohli však uvěřit vlastním očím. Vyskládané dřevo v hranici bylo pryč. „To není možné, kam se podělo?“, vykřikl

Václav. Jeho manželka na to povídá: „Podívej se támhle na ten strom, visí na něm nějaký papír“. Rychle tedy oba běželi blíže, aby se podívali, co je na tom papíře velkými písmeny napsáno: „Dík a příště nařež dřeva trochu více!“. Následoval telefonát starostovi a lesnímu hospodáři. Nic to však nezměnilo na skutečnosti, že dřevo zmizelo—prostě bylo ukradeno.

Kradlo se dřívě a nic nenasvědčuje tomu, že tomu v budoucnu bude jinak. Z Václava si sousedi dělali legraci, že jeho dřevo mělo nožičky. V hospodě v nedaleké vesnici se jeden ze štamgastů nechal v alkoholovém opojení slyšet, že „lesní dřevo ‚za pár prstů a trochu strachu‘ stojí za to a že je mnohem lepší než

Josef Tauchen. Foto: Archiv Josefa Tauchena

uhlí z uhelných skladů, za které by musel vynaložit tisíce“.

Václav se rozhodl, že si dřevo koupí a nechá si ho přivést až domů. Na samovýrobu v lese nemá po zkušenosti se zlodějnou prý již ani pomyslení. Po dezření a pífku na zloděje má, a to velkou!

Ač věřící, pronesl Václav směrem ke zloději následující „kletbu“: „Ať mu chytanou saze v komíně od toho smolného borovicového dřeva!“ Uvidíme, kam v budoucnu hasiči pojedou.

Cílem mých vyprávění není nikoho ponížít či zesměšnit, ale čtenáře Rábských novin pobavit a v jeho tváři vyvolat úsměv i pozastavit se v denním chvatu života.

Josef Tauchen

ROSa vás srdečně zve na

5. Ročník adventního open turnaje v české dámě v Rábí

9/12/2023
od 11:00 | Rábská knihovna

následuje
koncert Velkoboru & prohlídka hradu Rábí

Usnesení č.6/2023

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 14. 08. 2023 od 17 hodin ve společenské místnosti spolkového domu v Rabí
Počet přítomných zastupitelů 6, omluveni Janečková, Lupíšek, Strolený
ZM Rabí je usnášeníschopné.

- 1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Václava Hejpetra ml. a p. Marii Jamrichovou a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 3) Zastupitelstvo města bere na vědomí agendu MěÚ.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zhotovení stavby ČEZ Bojanovice, KT, čp.41 – NN, IV-12-0021441, uložení sítí do pozemků ve vlastnictví města Rabí a zřízení věcných břemen vzniklých v souvislosti s touto stavbou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu ČEZ Bojanovice, KT, pč.972/1 – NN, IV-12-002158, 9 uložení sítí do pozemků ve vlastnictví města Rabí a zřízení věcných břemen vzniklých v souvislosti s touto stavbou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu ČEZ Budětice, KT, č.parc. 1422/9 – NN, IV-12-0022047, uložení sítí do pozemků ve vlastnictví města Rabí a zřízení věcných břemen vzniklých v souvislosti s touto stavbou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření smlouvy o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí České Republiky k akci:
“ Hydrogeologický průzkumný vrt HV 01 pro obec Čepice, Čepice – zásobování vodou“
Připojení vrtu HV-3 a úpravy vodojemu v Rabí, Rabí, okres Klatovy.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje
záměr pronájmu pozemku v k.ú. Rabí části pozemku p.č. 1819 přiléhající bezprostředně k nemovitosti p.č. 66 jejíž hranice je tvořena kolmicí z p.p.č. 64/1 k rohu p.p.č. 67 - vlastníkovi č.p. 62,
záměr pronájmu pozemku v k.ú. Rabí zbylé části p.č. 1819 vlastníkovi č.p. 62 a č.p. 61,
zřízení věcného břemene na pozemku p. č. 67 pro přístup k budově čp. 57.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č.5 ač.6 dle návrhu.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen
- 10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje nákup lesních pozemků p.č. 1120 (799m2), p.č. 1119 (397m2) a p.č. 120 (5860 m2) v k.ú. Bojanovice za cenu stanovenou OLH dle návrhu a pověřuje starostu města Rabí podpisem smlouvy a provedením potřebného rozpočtového opatření.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0 Tento bod byl schválen

Staňte se hrdým sponzorem

Rábských novin

Kalendář podzim 2023

říjen

- 1. 10. Dny Šumavského trojhradí
- 4. 10. Výlet s ROSou pro seniory na zámek v Nemilkově a do muzea v Mlázovech
- 5. 10. Ochutnávková hodina cvičení pro ženy „aby záda nebolela“ s ROSou
- 6. 10. Členská schůze ROSy
- 14. 10. fotbalový zápas FK Budějovice vs. TJ Tatran Veliké Hydčice
- 21. 10. Charitativní odpoledne na hradě Rabí „Mečem proti osudu“—Rytíři Žichovice
- 21. 10. fotbalový zápas FK Budějovice vs. TJ Sokol Veřechov
- 29. 10. Pěší výprava pro děti a rodiče—pořádají rábské a bojanovické maminky

listopad

- 4. 11. fotbalový zápas FK Budějovice vs. FK Svěradice B
- 11. 11. > kreativní odpoledne ve Spolkovém domě Rabí před průvodem
> Lampionový průvod v Rabí s ohňovou show

Vydává město Rabí a spolek ROSa

Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Rábské noviny číslo 57 (14. ročník, číslo 3)

Uzávěrka pro číslo 58 je 31. prosince 2023

Kalendář zima 2023

prosinec

- 2. 12. Nebíčko a peklíčko na Rabí
- 3. 12. Rozsvícení vánočního stromku v Rabí a odhalení nového betlému
- 9. 12. Turnaj v dámě v rábské knihovně
- 9. 12. Vánoční koncert Velkoboru
- 9. 12. Vánoce na hradě Rabí—netradiční prohlídka
- 16. 12. Sportovně laděná vánoční diskotéka pro děti v KD Rabí
- 25. 12. Myslivecký ples MS Březinka Rabí

Pravidelné

každé PO a ČT (18:30-19:30) > Jumping Fitness Rabí v KD Rabí

každý ČT od 17:00 > kroužek mladých hasičů a hasiček v rábské zbrojnici

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.mestorabi.cz/kalendar-akci

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová

Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová, Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer

Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová

Autor předlohy obálky: Roman Lupíšek

Titulní foto: Anna Freidingerová (8 let)